

Evanghelia după Ioan

1

Prolog: Dumnezeu-Cuvântul a devenit trup. Mărturia lui Ioan Botezătorul: „Iată Mielul lui Dumnezeu!” Cei dintâi ucenici ai lui Iisus. Chemarea lui Filip și Natanael.

¹ Întru'nceput¹ era Cuvântul² și Cuvântul era la Dumnezeu³ și Cuvântul Dumnezeu era.

² Acesta era dintru'nceput⁴ la Dumnezeu;

³ toate printr'Însul s'au făcut și fără El nimic nu s'a făcut din ceea ce s'a făcut.

⁴ Viața era într'Însul, și viața era lu-

¹Întru dimensiunea interioară – nemărginită și supratemporală – a lui Dumnezeu; în veșnicie; înainte de facerea lumii; anterior oricărei creații; „mai'nainte de toți vecii”.

²Traducerea grecescului Logos și latinescului Verbum. În filosofia elenă: puterea creatoare a lui Dumnezeu; rațiunea de a exista a oricărui lucru. În revelația ioinică: Fiul, a doua persoană a Sfintei Treimi.

³Împreună cu – și cu fața spre – Dumnezeu; pros e o prepoziție dinamică, sugerând nu numai imediata vecinătate, dar și mișcarea perpetuă, comuniantă, a Fiului către Tatăl.

⁴Dacă în primul verset prepoziția en traduce relația Logosului cu eternitatea, aici ea schimbă perspectiva și introduce relația Lui cu timpul, pregătind astfel versetul următor; Cuvântul participă nemijlocit la nașterea timpului prin actul creației, dar El era și rămâne anterior acesteia. (De altfel, „dintru” este opțiunea traducătorilor Bibliiei din 1688).

mina oamenilor⁵;

⁵ și lumina întru întuneric luminează și întunericul nu a cuprins-o⁶.

⁶ Fost-a om trimis de la Dumnezeu; numele lui era Ioan⁷.

⁷ Acesta spre mărturie a venit, să mărturisească despre Lumină, pentru ca toți să creadă prin el.

⁸ Nu el era Lumina, ci să mărturisească despre Lumină.

⁹ Lumina era cea adevărată, Care, venind în lume, luminează pe tot omul.

¹⁰ În lume era și lumea printr'Însul s'a făcut, dar lumea nu L-a cunoscut.

¹¹ Întru ale Sale a venit, dar ai Săi nu L-au primit.

¹² Dar celor câți L-au primit, care cred întru numele Lui, le-a dat putere să devină fii ai lui Dumnezeu,

⁵Logosul ca sălaş și izvor al vieții. În limbajul ioinic, cuvântul „viață” (folosit de 36 de ori) nu înseamnă niciodată mod de existență biologică, ci viața reală, viața adevărată, modalitatea omului de a exista în Dumnezeu.

⁶Sucesiunea: Dumnezeu-Cuvânt-creație-viață-lumină-om-întuneric, termeni fundamentali în teologia lui Ioan. Prin dinamica intrupării, Cuvântul pătrunde în imperiul răului din lume (agresiv, „cuprinzător”) și rămâne victorios (vezi 1 In 2, 8).

⁷S'a observat că Prologul Evangheliei după Ioan (versetele 1-18) are o construcție simfonică; autorul introduce o temă, o părăsește, o reintroduce și o dezvoltă contrapunctic în strânsă conexiune cu celelalte. În cazul de față, Ioan Botezătorul.

13 cei ce nu din sânge, nici din voie trupească, nici din vrere bărbătească, ci de la Dumnezeu s'au născut⁸.

14 Și Cuvântul trup S'a făcut și S'a sălășluit întru noi; și noi văzutu-I-am slava ca pe slava Unuia-Născut din Tatăl, plin de har și de adevăr.

15 Ioan mărturisea despre El și striga, zicând: „Acesta era Cel despre Care am zis: Cel ce vine după mine înaintea mea S'a plinit, fiindcă mai înainte de mine era⁹.”

16 Și din plinătatea Lui noi toți am primit și har pentru har¹⁰,

17 căci legea prin Moise s'a dat, dar harul și adevărul prin Iisus Hristos au venit.

18 Pe Dumnezeu nimeni niciodată nu L-a văzut; Fiul Cel Unul-Născut, Care este în sânul Tatălui, El L-a făcut cunoscut”.

19 Și aceasta este mărturia lui Ioan când Iudeii din Ierusalim au trimis la el preoți și leviți să-l întrebe: „Tu cine ești?”

20 Și el a mărturisit și n'a tăgăduit; și a mărturisit: „Nu eu sunt Hristosul”.

21 Și ei l-au întrebat: „Dar cine ești? Ești Ilie?” Zis-a el: „Nu sunt”. „Ești Profetul?” Și a răspuns: „Nu”.

22 Deci i-au zis: „Cine ești?, ca să dăm răspuns celor ce ne-au trimis; ce spui tu despre tine însuși?”

⁸Cei ce devin fii ai lui Dumnezeu I se asimilează Cuvântului, Care S'a întrupat din fecioară fără bărbat.

⁹Profeție: Cel ce-mi urmează în timp m'a depășit în devenire prin aceea că El S'a născut în eternitate.

¹⁰În alte traduceri: har peste har; har după har. Harul pe care-l primim de la Iisus Hristos îi corespunde celui ce este și rămâne în El, ca noutate față de Legea Veche (vezi și versetul următor).

23 El a zis: „Eu sunt glasul celui ce strigă în pustie: Îndreptați calea Domnului!, precum a spus profetul Isaia”.

24 Și trimișii erau dintre farisei.

25 Și l-au întrebat și i-au zis: „Dacă nu ești tu Hristosul, nici Ilie, nici Profetul, atunci de ce botezi?”

26 Ioan le-a răspuns, zicând: „Eu botez cu apă; dar în mijlocul vostru Se află Acela pe Care voi nu-L știți,

27 Cel ce vine după mine, Carele înaintea mea S'a plinit și Căruia eu nu sunt vrednic să-I dezleg cureaua încălțăminteii”.

28 Acestea se petreceau în Betania¹¹, dincolo de Iordan, unde boteza Ioan.

29 A doua zi L-a văzut Ioan pe Iisus venind către el și I-a zis: „Iată Mielul lui Dumnezeu, Cel ce ridică păcatul lumii!

30 Acesta este Cel despre Care eu spuneam: După mine vine un bărbat Care înaintea mea S'a plinit, fiindcă mai înainte de mine era.

31 Și eu nu-L cunoșteam; dar pentru ca El să-i fie arătat lui Israel, de aceea am venit eu botezând cu apă”.

32 Și Ioan a mărturisit, zicând: „Văzut-am Duhul ca pe un porumbel din cer pogorându-Se și cum a rămas peste El.

33 Și eu nu-L cunoșteam, dar Cel ce m'a trimis să botez cu apă, Acela mi-a zis: Cel peste care vei vedea Duhul pogorându-Se și rămânând peste El, Acela este Cel ce botează cu Duh Sfânt.

34 Și eu am văzut și am mărturisit că Acesta este Fiul lui Dumnezeu”.

35 A doua zi iarăși stătea Ioan și doi dintre ucenicii săi;

¹¹A nu se confunda cu Betania din apropierea Ierusalimului.

36 și privindu-L pe Iisus, Care trecea, a zis: „Iată Mielul lui Dumnezeu!”

37 Și cei doi ucenici l-au auzit când a spus acestea și I-au urmat lui Iisus.

38 Iar Iisus, întorcându-Se și văzându-i că-L urmează, le-a zis: „Ce căutați?” Iar ei I-au zis: „Rabbi – care se tâlcuiește: Învățătorule –, unde locuiești?”

39 El le-a zis: „Veniți și veți vedea”. Au mers așadar și au văzut unde locuiește; și au rămas la El în ziua aceea. Și era ca la ceasul al zecelea¹².

40 Unul din cei doi care auziseră de la Ioan și-I urmaseră lui Iisus era Andrei, fratele lui Simon Petru¹³.

41 Acesta l-a găsit întâi pe Simon, fratele său, și i-a zis: „Noi L-am aflat pe Mesia – ce se tâlcuiește: Hristos –”;

42 și l-a adus la Iisus. Iisus, privind la el, i-a zis: „Tu ești Simon, fiul lui Iona; tu te vei numi Chefa” – ce se tâlcuiește: Petru¹⁴.

43 A doua zi a vrut să meargă în Galileea și l-a găsit pe Filip. Și i-a zis Iisus: „Urmează-Mi!”

44 Iar Filip era din Betsaida, din cetatea lui Andrei și a lui Petru.

45 Filip l-a găsit pe Natanael și i-a zis: „Noi L-am aflat pe Acela despre Care au scris Moise în lege și profeții, pe Iisus, fiul lui Iosif din Nazaret”.

46 Și i-a zis Natanael: „Din Nazaret poate fi ceva bun?...”. Filip i-a zis: „Vino și vezi!”

47 Iisus l-a văzut pe Natanael venind către Dânsul și a zis despre el: „Iată

într’adevăr israelit întru care nu este vicleșug!”

48 Natanael I-a zis: „De unde mă cunoști?” A răspuns Iisus și i-a zis: „Mai înainte ca Filip să te fi chemat, te-am văzut când erai sub smochin”.

49 Răspunsu-I-a Natanael: „Rabbi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Regele lui Israel!”

50 Răspuns-a Iisus și i-a zis: „Pentru că ți-am spus că te-am văzut sub smochin, de aceea crezi? Mai mari decât acestea vei vedea”.

51 Și i-a zis: „Adevăr, adevăr vă spun: De acum veți vedea cerul deschizându-se și pe îngerii lui Dumnezeu suindu-se și pogorându-se peste Fiul Omului!”

2

Nunta din Cana. Izgonirea vânzătorilor din templu. Iisus îl cunoaște pe omul lăuntric.

1 Și a treia zi¹ s’a făcut nuntă în Cana Galileii; și mama lui Iisus era acolo.

2 Și a fost chemat și Iisus la nuntă, precum și ucenicii Săi.

3 Și sfârșindu-se vinul, mama lui Iisus a zis către El: „Nu mai au vin...”.

4 Și Iisus i-a zis: „Ce ne privește², femeie³, pe Mine și pe tine? Ceasul Meu încă n’a venit”.

¹A treia zi de la chemarea lui Filip și Natanael.

²Literal: „Ce este mie și ție?” Semitism frecvent atât în Vechiul cât și în Noul Testament, întrebare care, de obicei, întâmpină o intervenție inoportună. În cazul de față, ea e motivată prin sintagma următoare: „Ceasul Meu încă n’a venit”.

³Adresare aparent ireverențioasă a unui fiu față de mama sa, dar familiară în limbajul ebraic. Iisus o folosește intenționat, atât aici cât

¹²În jurul orei 4 după amiază.

¹³Evanghelistul Ioan nu-și menționează niciodată numele în propria sa carte; tocmai de aceea credem că el era „celălalt”.

¹⁴În aramaică: Kepa = piatră; în greacă: Petros = piatră.

5 Mama Sa le-a zis slujitorilor: „Orice vă va spune El, faceți!”

6 Și erau acolo șase vase de piatră, puse pentru curățirea Iudeilor, care luau câte două sau trei vedre.

7 Zisu-le-a Iisus: „Umpleți vasele cu apă!” Și le-au umplut până sus.

8 Și le-a zis: „Scoateți acum și aduceți-i nunului!” Iar ei i-au dus.

9 Și după ce nunul a gustat apa care se făcuse vin – și el nu știa de unde este, ci doar slujitorii care scosese apa știau – l-a chemat nunul pe mire

10 și i-a zis: „Orice om pune întâi vinul cel bun și, când se ameteșc, pe cel mai slab; dar tu ai ținut vinul cel bun până acum”.

11 Acest început al minunilor l-a făcut Iisus în Cana Galileii și Și-a arătat slava Sa; și au crezut într’Însul ucenicii Săi.

12 După aceea S’a coborât în Capernaum, El, precum și mama Sa și frații Săi și ucenicii Săi; și n’au rămas acolo multe zile.

13 Și Paștile Iudeilor erau aproape și Iisus S’a suit la Ierusalim.

14 Și a găsit șezând în templu pe cei ce vindeau boi și oi și porumbei și pe schimbătorii de bani.

15 Și făcând un bici de ștreanguri, i-a scos pe toți afară din templu, și oile, și boii, iar schimbătorilor le-a vărsat banii și le-a răsturnat mesele;

și, mai târziu, pe cruce (In 19, 26) ca o rezonanță a textului din Fc 3, 15-20, dar cu semnificație duhovnicească: așa cum femeia Eva devine „mama tuturor celor vii”, femeia Maria – „Eva cea nouă” – devine mama lui Mesia și, prin El, a tuturor viilor din împărăția lui Dumnezeu. Semnificația e atestată de faptul că Iisus ascultă rugămintea mamei Sale de a-Și începe, aici și acum, lungul șir al minunilor care-I adeveresc dumnezeirea.

16 și celor care vindeau porumbei le-a zis: „Luați acestea de aici! Nu faceți casa Tatălui Meu casă de neguțătorie!”

17 Și ucenicii Săi și-au adus aminte că este scris: Râvna casei Tale m’a mâncat.

18 Dar I-au răspuns Iudeii, zicând: „De vreme ce tu faci acestea, ce semn ne arăți?”⁴

19 Iisus le-a răspuns și le-a zis: „Dărâmați templul acesta și’n trei zile îl voi ridica”.

20 Și au zis Iudeii: „În patruzeci și șase de ani s’a zidit templul acesta! Și tu îl vei ridica în trei zile?...”

21 Dar El le vorbea de templul trupului Său.

22 Deci, când a înviat din morți, ucenicii Săi și-au adus aminte că El zisese aceasta și au crezut Scripturii și cuvântului pe care-l spusese Iisus.

23 Iar când era în Ierusalim, la sărbătoarea Paștilor, mulți au crezut întru numele Lui, văzând minunile pe care le făcea.

24 Dar El, Iisus, nu se încredea în ei, pentru că-i cunoștea pe toți

25 și nu avea nevoie să-i dea cineva mărturie despre om, fiindcă El Însuși cunoștea ce era în om.

3

Convorbirea lui Iisus cu Nicodim. Ioan mărturisește despre Hristos.

1 Și era un om dintre farisei, cu numele Nicodim, care era fruntaș al Iudeilor.

⁴= Una sau mai multe minuni prin care un profet trebuia să arate că e investit cu putere dumnezeiască.

2 Acesta a venit noaptea la Iisus și I-a zis: „Rabbi, știm că de la Dumnezeu ai venit învățător; fiindcă aceste minuni pe care le faci Tu, nimeni nu le poate face dacă Dumnezeu nu este cu el”.

3 Răspunsu-i-a Iisus și i-a zis: „Adevăr, adevăr îți spun: De nu se va naște cineva de sus, nu va putea să vadă împărăția lui Dumnezeu”.

4 Iar Nicodim a zis către El: „Cum poate omul să se nască fiind bătrân? Oare poate el să intre a doua oară în pântecele mamei sale și să se nască?...”.

5 Iisus i-a răspuns: „Adevăr, adevăr îți spun, de nu se va naște cineva din apă și din Duh, nu va putea să intre în împărăția lui Dumnezeu¹.”

6 Ce este născut din trup, trup este; și ce este născut din Duh, duh este.

7 Nu te mira că ți-am zis: Trebuie să vă nașteți de sus.

8 Vântul suflă unde vrea și tu îi auzi glasul, dar nu știi de unde vine și nici unde se duce. Așa este cu tot cel ce e născut din Duhul².”

9 A răspuns Nicodim și I-a zis: „Cum pot să fie acestea?”

10 Răspuns-a Iisus și i-a zis: „Tu ești învățătorul lui Israel, și pe acestea nu le cunoști?”

11 Adevăr, adevăr îți spun, că noi vorbim ceea ce știm și mărturisim ceea ce am văzut, dar voi nu ne primiți mărturia.

¹Text fundamental pentru instituirea Botezului creștin ca Taină, necesitate absolută mântuirii omului.

²În greaca veche, ca și în ebraică, același cuvânt pneuma, înseamnă și vânt, și duh (vezi și Iz 37, 9).

12 Dacă pe cele pământești vi le-am spus și nu credeți, cum veți crede de vi le vom spune pe cele cerești?”

13 Nimeni nu s'a suit la cer, decât Cel Care S'a pogorât din cer, Fiul Omului, Cel ce este în cer.

14 Și după cum Moise a înălțat șarpele în pustie, tot așa trebuie să Se înalțe Fiul Omului,

15 pentru ca tot cel ce crede într'Însul să nu piară, ci să aibă viață veșnică.

16 Că într'atât a iubit Dumnezeu lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a dat, pentru ca tot cel ce crede într'Însul să nu piară, ci să aibă viață veșnică.

17 Că Dumnezeu nu L-a trimis pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci pentru ca lumea să se mântuiască printr'Însul.

18 Cel ce crede într'Însul nu este judecat, dar cel ce nu crede a și fost judecat, fiindcă nu a crezut în numele³ Celui Unul-Născut, Fiul lui Dumnezeu.

19 Iar judecata, aceasta este: că Lumina a venit în lume și oamenii au iubit întunericul mai mult decât Lumina, fiindcă faptele lor erau rele.

20 Că tot cel ce face rele urăște Lumina și nu vine la lumină, pentru ca să nu i se vadăască faptele;

21 dar cel ce face adevărul vine la Lumină, pentru ca faptele lui să se arate că întru Dumnezeu sunt săvârșite”.

22 După acestea a venit Iisus cu ucenicii Săi în ținutul Iudeii și stătea acolo cu ei și boteza.

³În concepția și limbajul semitic, numele este o realitate tot atât de concretă ca și persoana care-l poartă.

²³ Și boteza și Ioan în Enon⁴, aproape de Salim, că erau acolo ape multe; și veneau și se botezau.

²⁴ Căci Ioan încă nu fusese aruncat în temniță.

²⁵ Și între ucenicii lui Ioan și un iudeu s'a iscat o neînțelegere asupra curățirii⁵;

²⁶ și au venit la Ioan și i-au zis: „Rabbi, Acela Care era cu tine dincolo de Iordan și despre Care tu ai mărturisit, iată că botează și toți se duc la El...”.

²⁷ Ioan a răspuns, zicând: „Un om nu poate să ia nimic dacă nu i s'a dat din cer.

²⁸ Voi înșivă îmi sunteți martori că am zis: Nu eu sunt Hristosul, ci sunt trimis înaintea Lui.

²⁹ Cel ce are mireasă este mire; iar prietenul mirelui, care stă și-l ascultă, cu bucurie se bucură de glasul mirelui. Așadar, bucuria aceasta a mea s'a împlinit.

³⁰ Acela trebuie să crească, iar eu să mă micșorez.

³¹ Cel ce vine de sus este deasupra tuturor; cel ce este de pe pământ, pământesc este și ca un pământean grăiește. Cel ce vine din cer este deasupra tuturor.

³² Și ce a văzut și a auzit, aceea mărturisește, dar mărturia Lui nu o primește nimeni.

³³ Cel ce l-a primit mărturia a întărit că adevărat este Dumnezeu.

³⁴ Fiindcă Cel pe Care L-a trimis Dumnezeu grăiește cuvintele lui Dumne-

⁴Enon înseamnă „Izvoarele”. După tradiție, se afla pe valea Iordanului, la câțiva kilometri spre sud de Scythopolis.

⁵Probabil despre ritualul iudaic al spălării, botezul lui Ioan și botezul lui Iisus.

zeu, pentru că Dumnezeu nu dă Duhul cu măsură.

³⁵ Tatăl Îl iubește pe Fiul și pe toate le-a dat în mâna Lui.

³⁶ Cel ce crede în Fiul are viață veșnică; iar cel ce nu ascultă de Fiul nu va vedea Viața, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el”.

4

Convorbirea lui Iisus cu femeia samarineancă. Iisus tămăduiește pe fiul unui slujitor regesc.

¹ Deci când a cunoscut Iisus că fariseii auziseră că El face și botează mai mulți ucenici¹ decât Ioan

² – deși Iisus Însuși nu boteza, ci ucenicii Săi –,

³ a părăsit Iudeea și S'a dus din nou în Galileea.

⁴ Și trebuia să treacă prin Samaria.

⁵ Deci a venit la o cetate a Samariei, numită Sihar, aproape de locul pe care Iacob i l-a dat lui Iosif, fiul său;

⁶ și era acolo fântâna² lui Iacob. Iar Iisus, ostenit de călătorie, S'a așezat lângă fântână; era ca la al șaselea ceas³.

⁷ Atunci a venit o femeie din Samaria să scoată apă. Iisus i-a zis: „Dă-Mi să beau!”

⁸ Că ucenicii Săi se duseseră în cetate să cumpere merinde.

¹Cuvântul e folosit aici în sensul său mult mai larg: convertiți, aderenți.

²Fântână săpată adânc în pământ; puț. Pentru scoaterea apei, fiecare își aducea de acasă găleata (de obicei, un burduf) și funia.

³Pe la amiază.

9 Femeia samarineancă I-a zis: „Cum!, tu, care ești iudeu, ceri să bei de la mine, care sunt femeie samarineancă...?” – Pentru că Iudeii nu au amestec cu Samarinenii –⁴.

10 Iisus i-a răspuns, zicând: „Dacă ai fi cunoscut darul lui Dumnezeu și Cine este Cel care-ți zice: Dă-Mi să beau!, tu ai fi cerut de la El, și El ți-ar fi dat apă vie”.

11 Femeia I-a zis: „Doamne, nici găleată nu ai, iar fântâna este adâncă; de unde dar ai apa cea vie?”

12 Ești tu cumva mai mare decât părintele nostru Iacob, care ne-a dat această fântână, și el însuși a băut din ea, ca și fiii lui și turmele lui?”

13 Iisus, răspunzând, i-a zis: „Tot cel ce va bea din apa aceasta, iarăși va înseta;

14 dar cel ce va bea din apa pe care Eu i-o voi da, nu va mai înseta în veac, că apa pe care i-o voi da Eu se va face într'însul izvor de apă sălțătoare spre viață veșnică”.

15 Femeia I-a zis: „Doamne, dă-mi această apă, ca să nu mai însetez, nici să mai vin aici să scot”.

16 Iisus i-a zis: „Du-te și cheamă-l pe bărbatul tău și vino aici”.

17 Femeia I-a răspuns, zicând: „N'am bărbat”. Iisus i-a zis: „Bine-ai zis că nu ai bărbat,

⁴În timpul captivității babilonice a Evreilor (cca. 605-538 î. H.), regele Asiriei a repopulat Samaria cu cinci triburi păgâne asiatice (vezi 4 Rg 17, 24-44). Imigranții au fost convertiți doar parțial la mozaism, ei continuând să-și adore zeitățile proprii. După încetarea captivității, Evreii reveniți în Samaria s'au amestecat cu ei, rezultând astfel un popor hibrid, în permanentă dușmănie reciprocă cu Iudeii. Cei cinci bărbați ai femeii, menționați în versetul 18, stau în relație simbolică indirectă cu cele cinci triburi originare.

18 că cinci bărbați ai avut, iar cel pe care-l ai acum nu-ți este soț. Pe aceasta adevărat ai spus-o”.

19 Femeia I-a zis: „Doamne, văd că Tu ești profet.

20 Părinții noștri s'au închinat pe muntele acesta⁵, dar voi ziceți că în Ierusalim este locul unde trebuie să ne închinăm”.

21 Și Iisus i-a zis: „Femeie, crede-Mă că vine ceasul când nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim nu vă veți închina Tatălui.

22 Voi vă închinați la ceea ce nu știți; noi ne închinăm la ceea ce știm, pentru că de la Iudei este mântuirea.

23 Dar vine ceasul, și acum este, când adevărații închinători se vor închina Tatălui în duh și în adevăr; că astfel sunt închinătorii pe care Tatăl îi caută.

24 Duh este Dumnezeu, și cei ce I se închină trebuie ca'n duh și'n adevăr să I se închine”.

25 I-a zis femeia: „Știm că vine Mesia Care Se cheamă Hristos; când va veni El, pe toate ni le va spune”.

26 Iisus i-a zis: „Eu sunt, Cel care-ți grăiește”.

27 Și atunci au venit ucenicii Săi. Și se mirau că vorbea cu o femeie. Dar nimeni nu I-a zis: „Ce întrebi?”, sau: „Ce vorbești cu ea?”

28 Iar femeia și-a lăsat găleata și s'a dus în cetate și le-a zis oamenilor:

29 „Veniți să vedeți un om care mi le-a spus pe toate câte le-am făcut! Nu cumva acesta este Hristosul?”

30 Și au ieșit din cetate și veneau spre El.

⁵= Muntele Garizim, pe care Samarinenii construiseră un templu opus celui din Ierusalim.

31 Între timp, ucenicii Lui Îl rugau, zicând: „Învățătorule, mănâncă!”

32 Iar El le-a zis: „Eu am de mâncat o mâncare pe care voi nu o știți”.

33 Ziceau deci ucenicii între ei: „Nu cumva I-a adus cineva să mănânce?...”.

34 Iisus le-a zis: „Mâncarea Mea este să fac voia Celui ce M'a trimis și să-I împlinesc lucrarea.

35 Nu ziceți voi că mai sunt patru luni și vine secerișul? Iată, vă spun: Ridicați-vă ochii și priviți holdele, că sunt albe pentru seceriș⁶.

36 Iar cel care seceră primește plată și adună roadă spre viața veșnică, pentru ca împreună să se bucure, și cel ce seamănă, și cel ce seceră.

37 Că întru aceasta se adeverește cuvântul că altul este semănătorul și altul secerătorul.

38 Eu v'am trimis să secerăți unde nu voi v'ați ostenit; alții s'au ostenit, și voi ați intrat în osteneala lor”.

39 Și mulți Samarineni din cetatea aceea au crezut în El pe temeiul cuvântului femeii care mărturisea: „Mi le-a spus pe toate câte le-am făcut”.

40 Deci, când au venit la El, Samarinenii Îl rugau să rămână la ei. Și a rămas acolo două zile.

41 Și mult mai mulți au crezut pe temeiul cuvântului Său,

42 iar femeii îi ziceau: „Credem nu numai pe temeiul cuvântului tău; noi înșine am auzit și știm că Acesta este cu adevărat Hristos, Mântuitorul lumii”.

⁶Secerișul spiritual: Samarinenii care se apropie de apostolii-secerători, aceștia precedați de profeții-semănători ai Vechiului Testament.

43 Iar după cele două zile a plecat de acolo în Galileea.

44 Că Iisus Însuși a mărturisit că un profet nu are cinstire în patria lui.

45 Așadar, când a venit în Galileea L-au primit Galileenii, cei ce văzuseră toate câte le făcuse El în Ierusalim, la sărbători; că și ei veniseră la praznic.

46 Și a mers din nou în Cana Galileii, unde prefăcuse apa în vin. Și era un slujitor regesc, al cărui fiu era bolnav în Capernaum.

47 Acesta, auzind că Iisus a venit din Iudeea în Galileea, s'a dus la El și L-a rugat să Se coboare și să-i vindece fiul, că era pe moarte.

48 Și Iisus i-a zis: „Dacă n'ați vedea semne și minuni, n'ați crede”.

49 Slujitorul regesc I-a zis: „Doamne, coboară-Te înainte de a-mi muri copilul...”.

50 Iisus i-a zis: „Du-te, fiul tău trăiește!” Și omul a crezut în cuvântul pe care i l-a spus Iisus și a plecat.

51 Iar în timp ce el cobora, slugile lui l-au întâmpinat spunându-i că fiul său trăiește.

52 Atunci el le-a cerut să-i spună ceasul în care i-a fost mai bine. Și i-au spus: „Ieri, în ceasul al șaptelea, l-au lăsat frigurile”.

53 Așadar, tatăl a cunoscut că acela a fost ceasul când Iisus i-a zis: „Fiul tău trăiește”. Și a crezut, el și toată casa lui.

54 Aceasta este a doua minune pe care a făcut-o Iisus, când a venit iarăși din Iudeea în Galileea.

5**Vindecarea slăbănogului de la scaldătoarea Betezda. Iisus vorbește despre puterea Sa dumnezeiască.**

¹ După acestea era o sărbătoare a Iudeilor, și Iisus S'a suit la Ierusalim.

² Iar în Ierusalim, lângă Poarta Oilor, este o scaldătoare care se numește pe evreiește Betezda, având cinci pridvoare¹.

³ În acelea zăcea mulțime de bolnavi: orbi, șchiopi, uscați, așteptând mișcarea apei.

⁴ Când îngerul Domnului se pogora din când în când în scaldătoare și tulbura apa; și cel ce intra întâi după tulburarea apei se făcea sănătos de orice boală era ținut.

⁵ Și era acolo un om care de treizeci și opt de ani era bolnav.

⁶ Pe acesta văzându-l Iisus zăcând, și știind că este așa încă de multă vreme, i-a zis: „Vrei să te faci sănătos?”

⁷ Bolnavul I-a răspuns: „Doamne, om nu am ca să mă arunce în scaldătoare când se tulbură apa; că până merg eu, altul se coboară înaintea mea”.

⁸ Iisus i-a zis: „Ridică-te, ia-ți patul și umblă!”

⁹ Și îndată omul s'a făcut sănătos; și și-a luat patul și umbla. Dar în ziua aceea era sâmbătă.

¹⁰ Deci ziceau Iudeii către cel vindecat: „E sâmbătă și nu-ți este îngăduit să-ți iei patul”.

¹Betezda = Casa Milostivirii. Patru pridvoare alcătuiau cele patru laturi ale piscinei, în timp ce al cincilea o tăia în două pe linia unde se întâlneau apele a două bazine învecinate.

¹¹ Iar el le-a răspuns: „Cel care m'a făcut sănătos, El mi-a zis: Ia-ți patul și umblă!”

¹² Ei l-au întrebat: „Cine este omul care ți-a zis: Ia-ți patul și umblă!?”

¹³ Dar cel vindecat nu știa cine este; că Iisus Se dăduse la o parte, fiind mulțime în acel loc.

¹⁴ După aceasta l-a găsit Iisus în templu și i-a zis: „Iată că te-ai făcut sănătos; de acum să nu mai greșești, ca să nu-ți fie ceva mai rău”.

¹⁵ Omul s'a dus și le-a spus Iudeilor că Iisus este Cel ce l-a făcut sănătos.

¹⁶ Și pentru aceasta Îl prigoneau Iudeii și căutau să-L omoare, că făcea acestea sâmbăta.

¹⁷ Iar Iisus le-a răspuns: „Tatăl Meu până acum lucrează; și Eu lucrez”.

¹⁸ Deci pentru aceasta căutau și mai mult Iudeii să-L omoare, nu numai pentru că dezlega sâmbăta, ci și pentru că zicea că Dumnezeu este Tatăl Său, făcându-Se pe Sine deopotrivă cu Dumnezeu.

¹⁹ Dar Iisus le-a răspuns și le-a zis: „Adevăr, adevăr vă spun: Fiul nu poate să facă nimic de la Sine, dacă nu-L va vedea pe Tatăl făcând; căci pe cele ce le face El, pe acestea și Fiul asemenea le face.

²⁰ Căci Tatăl Îl iubește pe Fiul și-I arată tot ce face; și lucruri mai mari decât acestea Îi va arăta, pentru ca voi să vă mirați.

²¹ Că precum Tatăl îi învie pe cei morți și le dă viață, tot așa și Fiul dă viață celor ce El voiește.

²² Tatăl nu judecă pe nimeni, ci toată judecata I-a dat-o Fiului,

²³ pentru ca toți să-L cinstească pe Fiul

așa cum Îl cinstesc pe Tatăl. Cel ce nu-L cinstește pe Fiul nu-L cinstește pe Tatăl Carele L-a trimis.

24 Adevăr, adevăr vă spun: Cel ce ascultă cuvântul Meu și crede în Cel care M'a trimis, are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci s'a mutat din moarte la viață.

25 Adevăr, adevăr vă spun, că vine ceasul, și acum este, când morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu, și cei ce vor auzi vor învia.

26 Că precum Tatăl are viață întru Sine, așa I-a dat și Fiului să aibă viață întru Sine;

27 și putere I-a dat să facă judecată, pentru că El este Fiul Omului.

28 Nu vă mirați de aceasta; că vine ceasul când toți cei din morminte Îi vor auzi glasul;

29 și cei ce au făcut cele bune vor ieși spre învierea vieții, iar cei ce au făcut cele rele, spre învierea osândeii.

30 Eu nu pot să fac de la Mine nimic; judec după cum aud², și judecata Mea este dreaptă; pentru că nu caut voia Mea, ci voia Celui ce M'a trimis.

31 Dacă mărturisesc Eu despre Mine Însumi, mărturia Mea nu este adevărată.

32 Altul este Cel ce mărturisește despre Mine; și știu că adevărată este mărturia pe care El o mărturisește despre Mine.

33 Voi ați trimis la Ioan, și el a mărturisit adevărul.

34 Dar Eu nu de la om iau mărturia, ci pe acestea vi le spun pentru ca voi să vă mântuiți.

35 Ioan era făclia care arde și luminează, și voi ați vrut să vă veseliți o clipă întru lumina lui.

36 Dar Eu am mărturie mai mare decât a lui Ioan; că lucrurile pe care Mi le-a dat Tatăl să le săvârșesc, lucrurile acestea pe care le fac, ele mărturisesc despre Mine, cum că Tatăl M'a trimis.

37 Și Tatăl, Cel ce M'a trimis, El a mărturisit despre Mine. Nici glasul nu I l-ați auzit vreodată, nici fața nu I-ați văzut-o;

38 și cuvântul Său nu sălășluiește întru voi, pentru că voi nu credeți în Cel pe Care El L-a trimis.

39 Voi cercetați Scripturile, de vreme ce socotiți că în ele aveți viață veșnică; și ele sunt cele ce mărturisesc despre Mine;

40 iar voi nu vreți să veniți la Mine pentru ca viață să aveți!

41 Slavă de la oameni nu primesc;

42 dar v'am cunoscut că n'aveți în voi iubirea lui Dumnezeu.

43 Eu am venit în numele Tatălui Meu, dar voi nu Mă primiți; dacă va veni altul în numele său însuși, pe acela îl veți primi!...

44 Cum ați putea voi să credeți, voi, cei ce primiți slavă unii de la alții, iar slava cea de la unicul Dumnezeu nu o căutați?

45 Să nu socotiți că Eu vă voi învinui la Tatăl. Este cine să vă învinuiască: Moise, în care voi ați nădăjduit.

46 Că dacă l-ați crede pe Moise, M'ați crede și pe Mine, fiindcă el despre Mine a scris.

47 Iar dacă celor scrise de el nu le dați crezare, cum veți crede în cuvintele Mele?"

²Fiul Îl aude și-L ascultă pe Tatăl.

6

Săturarea celor cinci mii. Iisus umblă pe mare. Iisus, Pâinea vieții: credința; Pâinea vieții: Euharistia. Cuvintele vieții veșnice.

1 După acestea, Iisus S'a dus dincolo de Marea Galileii, adică a Tiberiadei.

2 Și L-a urmat mulțime multă, pentru că vedeau minunile pe care le făcea cu cei bolnavi.

3 Și S'a suit Iisus în munte și a șezut acolo cu ucenicii Săi.

4 Iar Paștile, sărbătoarea Iudeilor, erau aproape¹.

5 Deci ridicându-Și Iisus ochii și văzând că mulțime multă vine la El, a zis către Filip: „De unde vom cumpăra pâine ca să mănânce aceștia?”

6 Dar pe aceasta i-o spunea ca să-l încerce, că El știa ce avea să facă.

7 Filip I-a răspuns: „De două sute de dinari nu va ajunge pâinea ca să ia fiecare câte puțin...”

8 Și I-a zis unul dintre ucenicii Săi, Andrei, fratele lui Simon Petru:

9 „Este aici un băiat care are cinci pâini de orz și doi pești. Dar ce sunt ele la atâția?...”

10 Și a zis Iisus: „Faceți-i pe oameni să se așeze”. Și era iarbă multă în acel loc. Deci s'au așezat bărbații, în număr ca la cinci mii².

¹Ioan introduce discret tema pâinii pascale iudaice (întru amintirea manei cu care Evreii fuseseră hrăniți în deșertul Sinai – Iș 16), care avea să fie înlocuită de Pâinea Vieții, principala temă a acestui capitol.

²După obiceiul oriental, numai bărbații ședeau jos, în timp ce femeile și copiii rămăneau în picioare și, la rândul lor, primeau hrana de la capii de familie. Așa se explică și de ce la Mt 14,

11 Și Iisus a luat pâinile și, mulțumind, a dat ucenicilor; iar ucenicii, celor ce ședeau; asemenea și din pești, cât au vrut aceștia.

12 Iar după ce s'au săturat, le-a zis ucenicilor Săi: „Adunați fărâmiturile care au rămas, ca să nu se piardă ceva”.

13 Deci au adunat și au umplut douăsprezece coșuri de fărâmituri care au rămas din cele cinci pâini de orz de la cei ce mâncaseră.

14 Iar oamenii, văzând minunea pe care a făcut-o, ziceau: „Acesta este într'adevăr Profetul care va să vină în lume!...”

15 Cunoscând deci Iisus că au să vină și să-L ia cu de-a sila ca să-L facă rege, S'a dus iarăși în munte, numai El.

16 Și când s'a făcut seară, ucenicii Lui s'au coborât la mare.

17 Și intrând în corabie, mergeau în cealaltă parte a mării, la Capernaum. Și iată că s'a făcut întuneric, și Iisus încă nu venise la ei.

18 Și suflând vânt mare, marea se întăra.

19 După ce au vâslit deci ca la douăzeci sau treizeci de stadii, L-au văzut pe Iisus umblând pe apă și apropiindu-Se de corabie; și s'au înfricoșat.

20 Iar El le-a zis: „Eu sunt; nu vă temeți!”

21 Deci voiau să-L ia în corabie, și îndată corabia a sosit la țărmul la care mergeau.

22 A doua zi, mulțimea care stătea de cealaltă parte a mării a văzut că acolo nu fusese altă corabie decât una în care

13-21, Mc 6, 32-44 și Lc 9, 10-17 numărul celor hrăniți este calculat după acela al bărbaților.

intraseră ucenicii Săi și că Iisus nu intrase în corabie împreună cu ucenicii Săi, ci numai ucenicii Săi plecaseră.

²³ Din Tiberiada au venit și alte corăbii aproape de locul unde ei mâncaseră pâinea după ce Domnul mulțumise.

²⁴ Deci, când mulțimea a văzut că Iisus nu este acolo, nici ucenicii Săi, au intrat în corăbii și au venit la Capernaum, căutându-L pe Iisus.

²⁵ Și găsindu-L dincolo de mare, I-au zis: „Învățătorule, când ai venit aici?”

²⁶ Iisus le-a răspuns, zicând: „Adevăr, adevăr vă spun: Nu pentru că ați văzut minuni Mă căutați, ci pentru că ați mâncat din pâini și v'ați săturat.

²⁷ Lucrați nu pentru mâncarea cea pieritoare, ci pentru mâncarea ce rămâne întru viața veșnică pe care v'o va da Fiul Omului, căci pe El Și-a pus pecetea Dumnezeu-Tatăl”³.

²⁸ Deci au zis către El: „Ce să facem, ca să săvârșim lucrurile lui Dumnezeu?”

²⁹ Iisus le-a răspuns, zicând: „Lucrul lui Dumnezeu acesta este, să credeți în Cel pe Care El L-a trimis”.

³⁰ Deci I-au zis: „Dar ce minune faci tu, ca să vedem și să credem în tine? Ce lucrezi?”

³¹ Părinții noștri au mâncat mană în pustie, după cum este scris: Pâine din cer le-a dat lor să mănânce”.

³² Deci Iisus le-a zis: „Adevăr, adevăr vă spun: Nu Moise v'a dat pâinea din cer, ci Tatăl Meu vă dă din cer pâinea cea adevărată.

³Pecetea în înțelesul de semn distinctiv, de recunoaștere, prin care Fiul Omului Se identifică cu Fiul lui Dumnezeu, așa cum L-a mărturisit Tatăl la Botez (Mt 3, 16). Într'o rugăciune liturgică (euharistică!) Sf. Vasile cel Mare Îl definește pe Fiul ca fiind „pecete asemenea chipului” patern, imagine văzută a Părintelui nevăzut.

³³ Că pâinea lui Dumnezeu este aceea care se pogoară din cer și dă viață lumii”⁴.

³⁴ Deci au zis către El: „Doamne, dă-ne nouă întotdeauna pâinea aceasta. . .”.

³⁵ Și Iisus le-a zis: „Eu sunt Pâinea vieții; cel ce vine la Mine nu va flămânzi și cel ce crede în Mine niciodată nu va înseta.

³⁶ Dar Eu v'am spus că M'ați și văzut, și nu credeți.

³⁷ Tot ce-Mi dă mie Tatăl, va veni la Mine; și pe cel ce vine la Mine nu-l voi scoate afară;

³⁸ pentru că M'am pogorât din cer ca să fac nu voia Mea, ci voia Celui ce M'a trimis.

³⁹ Iar voia Celui ce M'a trimis, aceasta este: să nu-l pierd pe nici unul din cei pe care Mi-a dat, ci să-l înviez în ziua de apoi.

⁴⁰ Că aceasta este voia Tatălui Meu, ca tot cel care-L vede⁵ pe Fiul și crede în El să aibă viață veșnică, și Eu îl voi învia în ziua de apoi”.

⁴¹ Deci Iudeii murmurau împotriva-I fiindcă spusese: „Eu sunt Pâinea Care S'a pogorât din cer”,

⁴² și ziceau: „Oare nu este acesta Iisus, fiul lui Iosif, pe ai cărui tată și mamă noi îi știm? Cum de spune el acum: M'am pogorât din cer!?. . .”.

⁴³ Iisus, răspunzând, le-a zis: „Nu murmurați între voi.

⁴În limba greacă, substantivul *ártos* = pâine e de genul masculin; relația lui cu pronumele „aceea” (în original: „Acela”) creează o anume ambiguitate care pregătește următoarele două replici.

⁵A-L vedea pe Fiul: a descifra în El „pecetea” Tatălui și a-L recunoaște astfel ca Fiu al lui Dumnezeu.

44 Nimeni nu poate veni la Mine dacă nu-l va atrage Tatăl, Cel ce M'a trimis, și Eu îl voi învia în ziua de apoi.

45 Scris este în profeți: Și toți vor fi învățați ai lui Dumnezeu. Așadar, tot cel care a auzit și a învățat de la Tatăl, vine la Mine.

46 Nu că L-a văzut pe Tatăl cineva în afară de Cel ce este de la Dumnezeu; Acela L-a văzut pe Tatăl.

47 Adevăr, adevăr vă spun: Cel ce crede în Mine are viață veșnică.

48 Eu sunt Pâinea vieții.

49 Părinții voștri au mâncat mană în pustie, dar au murit;

50 aceasta este Pâinea care Se pogoră din cer, pentru ca tot cel ce mănâncă din Ea să nu moară.

51 Eu sunt Pâinea cea vie, Care S'a pogorât din cer. De va mânca cineva din Pâinea aceasta, viu va fi în veci. Iar Pâinea pe care Eu o voi da pentru viața lumii este Trupul Meu”.

52 Deci se certau Iudeii între ei, zicând: „Cum poate acesta să ne dea trupul lui să-l mâncăm?...”.

53 Și le-a zis Iisus: „Adevăr, adevăr vă spun: Dacă nu veți mânca Trupul Fiului Omului și nu veți bea Sângele Lui, nu veți avea viață întru voi.

54 Cel ce mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu are viață veșnică, și Eu îl voi învia în ziua de apoi.

55 Căci Trupul Meu este adevărată mâncare și Sângele Meu adevărată băutură.

56 Cel ce mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu rămâne întru Mine și Eu întru el.

57 Așa cum Tatăl Cel-Viu M'a trimis pe Mine și Eu viez prin Tatăl, tot astfel

cel ce Mă mănâncă pe Mine va via prin Mine.

58 Aceasta este Pâinea Care S'a pogorât din cer; nu ca a părinților voștri care au mâncat mană și au murit: cel ce va mânca Pâinea aceasta, viu va fi în veac”.

59 Pe acestea le-a spus în sinagogă pe când învăța în Capernaum.

60 Deci mulți din ucenicii Săi, auzind, au zis: „Greu este cuvântul acesta! Cine poate să-l asculte?...”.

61 Iar Iisus, știind întru Sine că ucenicii Lui murmură în astă privință, le-a zis: „Vă este aceasta piatră de poticnire?

62 Dar dacă-L veți vedea pe Fiul Omului suindu-Se acolo unde era mai înainte?

63 Duhul este cel ce dă viață; trupul nu folosește la nimic. Cuvintele pe care Eu vi le-am grăit, ele duh sunt și viață sunt.

64 Dar sunt unii dintre voi care nu cred”. Că Iisus știa de la început cine erau aceia care nu cred și cine este cel care-L va vinde.

65 Și zicea: „De aceea v'am spus că nimeni nu poate veni la Mine dacă nu-i este dat de la Tatăl”.

66 De atunci, mulți dintre ucenicii Săi au dat înapoi și nu mai umblau cu El.

67 Deci a zis Iisus celor doisprezece: „Nu cumva și voi vreți să vă duceți?...”.

68 Simon Petru I-a răspuns: „Doamne, la cine ne vom duce? Tu ai cuvintele vieții veșnice;

69 și noi am crezut și am cunoscut că Tu ești Hristos, Fiul Dumnezeului Celui-Viu”.

70 Le-a răspuns Iisus: „Oare nu Eu v'am ales pe voi, cei doisprezece? Și

unul dintre voi este diavol!...”.

⁷¹ Iar El zicea de Iuda al lui Simon Iscarioteanul, căci acesta avea să-L vândă, el, care era unul dintre cei doisprezece.

7

Necredință și viclenie la rudele lui Iisus. Iisus la sărbătoarea Corturilor. Este Acesta Hristosul? Despre sâmbătă. Încercarea de a-L aresta pe Iisus. Duhul Sfânt, râuri de apă vie. Iisus, piatră de scandal în popor.

¹ Și, după aceasta, Iisus umbla prin Galileea; că nu voia să umble prin Iudeea, deoarece Iudeii căutau să-L omoare.

² Dar sărbătoarea Iudeilor era aproape, aceea a Corturilor¹.

³ Atunci frații Săi² I-au zis: „Pleacă de aici și du-te în Iudeea, pentru ca și ucenicii Tăi să vadă lucrurile pe care le faci;

⁴ că nimeni nu poate face ceva într'ascuns, ci caută a se face cunoscut; dacă faci acestea, arată-te lumii...”.

⁵ Pentru că nici frații Săi nu credeau într'Însul.

⁶ Deci le-a zis Iisus: „Vremea Mea încă nu a sosit; dar vremea voastră întotdeauna-i gata.

⁷ Pe voi lumea nu vă poate urî, dar pe Mine Mă urăște, pentru că Eu măr-

¹Sărbătoare anuală iudaică, la sfârșit de septembrie și început de octombrie, pe durata a șapte zile, cărora li se adăuga a opta pentru ceremonia de închidere. În riturile acestei sărbători, apa și lumina aveau o importanță deosebită.

²Cu privire la frații lui Iisus vezi nota de la Mt 12, 46.

turisesc despre ea că lucrurile ei sunt rele.

⁸ Voi duceți-vă la sărbătoare; Eu nu Mă duc la praznicul acesta, căci vremea Mea încă nu s'a'implinit”.

⁹ Acestea spunându-le, a rămas în Galileea.

¹⁰ Dar după ce frații Săi s'au dus la sărbătoare, atunci s'a suit și El, dar nu pe față, ci cam într'ascuns³.

¹¹ În timpul sărbătorii, Iudeii Îl căutau și ziceau: „Unde este acela?...”.

¹² Și multă șușotire era pe seama Lui prin mulțime. Unii ziceau: „E bun!”; iar alții ziceau: „Nu e, ci amăgește mulțimea!...”.

¹³ Totuși, nimeni nu vorbea despre El pe față, de frica Iudeilor.

¹⁴ Iar la jumătatea sărbătorii, Iisus S'a suit în templu și învăța.

¹⁵ Și Iudeii se mirau, zicând: „Cum știe acesta carte fără să fi învățat?”

¹⁶ Atunci Iisus le-a răspuns, zicând: „Învățătura Mea nu este a Mea, ci a Celui ce M'a trimis.

¹⁷ De voiește cineva să-I facă voia, va cunoaște despre învățătura aceasta dacă ea este de la Dumnezeu sau dacă Eu de la Mine Însumi grăiesc.

¹⁸ Cel care grăiește de la sine își caută propria lui slavă; dar Cel Care caută slava Celui ce L-a trimis, Acela este adevărat, și nedreptate într'Însul nu se află.

¹⁹ Oare nu Moise v'a dat legea? Și nimeni dintre voi nu ține legea. De ce căutați să Mă ucideți?...”.

²⁰ Și mulțimea a răspuns: „Ai demon. Cine caută să teucidă?...”.

³= Incognito; amestecat în mulțime; fără alai, ca un pelerin oarecare.

21 Iisus le-a răspuns, zicând: „Un lucru am făcut⁴ și toți vă mirați.

22 De aceea v'a dat vouă Moise tăierea'mprejur – nu că e de la Moise, ci de la părinți – și-i faceți omului tăierea'mprejur sâmbăta.

23 Dacă sâmbăta primește omul tăierea'mprejur, ca să nu se strice legea lui Moise, pe Mine vă mâniați pentru că sâmbăta am făcut sănătos un om întreg?⁵

24 Nu judecați după înfățișare, ci judecați dreaptă judecați!”

25 Deci ziceau unii dintre Ierusalimiteni: „Oare nu Acesta este Cel pe Care ei caută să-Lucidă?”

26 Și iată că vorbește pe față, iar ei nu-I zic nimic. Nu cumva căpeteniile au cunoscut cu adevărat că Acesta este Hristos?;

27 numai că pe el îl știm de unde este; dar Hristosul, când va veni, nimeni nu știe de unde e”.

28 Atunci a strigat Iisus în templu, învâțând și zicând: „Voi, voi Mă știți pe Mine!... și știți de unde sunt?... Ei bine, Eu nu de la Mine am venit, dar adevărat este Cel ce M'a trimis, pe Care voi nu-L știți;

29 Eu, Eu Îl știu, căci de la El sunt, și El M'a trimis!”

30 Deci căutau să-L prindă, dar nimeni n'a pus mâna pe El, pentru că ceasul Său încă nu venise.

31 Din mulțime mulți au crezut într'Însul și ziceau: „Oare Hristosul,

⁴Vindecarea paralicului în zi de sâmbătă (In 5, 1-16).

⁵= Dacă binele poate fi operat asupra unei părți din întreg, cu atât mai mult asupra întregului.

când va veni, face-va El minuni mai multe decât a făcut Acesta?”

32 Au auzit fariseii că mulțimea șușotea acestea despre El; și arhieriei și fariseii au trimis slujitori ca să-L prindă.

33 Dar Iisus le-a zis: „Pentru puțin timp mai sunt cu voi și Mă duc la Cel ce M'a trimis.

34 Mă veți căuta și nu Mă veți găsi; și unde sunt Eu, voi nu puteți veni”.

35 Deci ziceau Iudeii între ei: „Unde are să se ducă acesta ca să nu-l găsim? Nu cumva are să meargă la cei împrăștiați printre Elini⁶ și să-i învețe pe Elini?”

36 Ce înseamnă acest cuvânt pe care l-a spus: Mă veți căuta și nu mă veți găsi; și: Unde sunt eu, voi nu puteți veni?...”.

37 Iar în ziua cea din urmă – ziua cea mare a sărbătorii – Iisus sta între ei și a strigat, zicând: „Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea!

38 Cel ce crede în Mine – precum a zis Scriptura – râuri de apă vie vor curge din inima lui”⁷.

39 Iar aceasta a spus-o despre Duhul pe Care aveau să-L primească acei ce cred într'Însul. Că Duhul încă nu era dat, pentru că Iisus încă nu Se preamărise.

40 Deci mulți din mulțime, auzind cuvintele acestea, ziceau: „Într'adevăr, Acesta este Profetul!”

41 Iar alții ziceau: „Acesta este Hristosul!” Iar alții ziceau: „Oare din Gali-

⁶Diaspora iudaică: Evreii emigrați în afara Palestinei. Prin „Elini” erau desemnați nu numai Grecii, ci toate națiunile non-iudaice, „păgâne”.

⁷Literal: din pântecelul lui. Conotație spirituală: Iisus este, prin excelență, izvorul Vieții, dar și cei ce intră în comuniune cu El pot deveni, prin Duhul Sfânt, nu numai receptori, ci și distribuitori de apă vie, ca o rețea racordată la sursă.

leea va să vină Hristos?;

42 n'a zis oare Scriptura că Hristos va să vină din sămânța lui David și din orașul Betleem⁸, unde a fost David?... ”.

43 Și dezbinare s'a făcut în mulțime din pricina Lui.

44 Iar unii dintre ei voiau să-L prindă, dar nimeni n'a pus mâinile pe El.

45 Deci slujitorii au venit la arhierii și la farisei; și aceia le-au zis: „De ce nu l-ați adus?”

46 Slujitorii au răspuns: „Niciodată n'a vorbit un om așa cum vorbește omul acesta”.

47 Și le-au răspuns fariseii: „Nu cumva și voi ați fost amăgiți?”

48 e cineva dintre căpetenii care să fi crezut în el? sau dintre farisei?...

49 Dar această mulțime care nu cunoaște legea, blestemată este!...”

50 A zis către ei Nicodim, unul dintre ei, cel ce mai'nainte venise noaptea la El:

51 „Oare legea noastră îl osândește pe om fără ca mai întâi să-l asculte și să cunoască ce a făcut?”

52 Ei au răspuns, zicând: „Nu cumva și tu ești din Galileea? Cercetează și vezi că din Galileea nu se ridică profet...”

53 Și s'a dus fiecare la casa lui.

8

Femeia păcătoasă. Iisus, Lumina lumii. „Unde Mă duc Eu, voi nu puteți veni”. „Adevărul vă va face li-

⁸În afară de cei apropiați, nu se știa că Iisus Se născuse în Betleem; I se spunea doar „Nazarineanul”.

beri”. „Tatăl vostru este Diavolul”. „Înainte de Avraam sunt Eu”.

1 Iar Iisus s'a dus la Muntele Măslinilor.

2 Dar dimineața a venit iarăși în templu; și tot poporul venea la El; și El, șezând, îi învăța.

3 Și cărturarii și fariseii au adus la El o femeie prinsă în adulter și, punând-o în mijloc,

4 I-au zis: „Învățătorule, această femeie a fost prinsă săvârșind adulter.

5 Iar Moise prin lege ne-a poruncit ca pe unele ca acestea să le ucidem cu pietre. Așadar, tu ce zici?... ”.

6 Iar pe aceasta o spuneau ispitindu-L, ca să aibă de ce să-L învinuiască. Iar Iisus, plecându-Se în jos, scria cu degetul pe pământ.

7 Dar cum ei stăruiau întrebându-L, El S'a ridicat și le-a zis: „Cel fără păcat dintre voi să arunce cel dintâi cu piatra asupra ei”.

8 Și iarăși plecându-Se în jos, scria pe pământ.

9 Iar ei, auzind și muștrați fiind de cuget, ieșeau unul câte unul, începând de la cei mai bătrâni și până la cei din urmă; și a rămas Iisus singur, și femeia stând în mijloc.

10 Și ridicându-Se Iisus și nevăzând pe nimeni decât pe femeie, i-a zis: „Femeie, unde sunt pârâșii tăi? Nici unul nu te-a osândit?”

11 Iar ea a zis: „Nici unul, Doamne”. Și Iisus i-a zis: „Nici Eu nu te osândesc. Du-te, și de acum să nu mai păcătuiești!”

12 După aceea Iisus le-a grăit din nou, zicând: „Eu sunt Lumina lumii; cel ce-Mi urmează Mie nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina Vieții”.

13 Atunci I-au zis fariseii: „Tu despre tine însuși mărturisești; mărturia ta nu este adevărată...”.

14 Iisus le-a răspuns, zicând: „Chiar dacă Eu despre Mine Însumi mărturisesc, mărturia Mea este adevărată, pentru că Eu știu de unde am venit și unde Mă duc; dar voi nu știți de unde vin, nici unde Mă duc.

15 Voi judecați după trup¹; Eu nu judec² pe nimeni.

16 Și chiar dacă Eu judec, judecata Mea este adevărată, pentru că nu sunt singur, ci Eu și Tatăl Cel ce M'a trimis.

17 Scris este și'n legea voastră că mărturia a doi oameni este adevărată.

18 Eu sunt Cel ce mărturisesc despre Mine Însumi, și despre Mine mărturisește Tatăl Cel ce M'a trimis”.

19 Îi ziceau deci: „Unde este tatăl tău?” Răspuns-a Iisus: „Nici pe Mine nu Mă știți, nici pe Tatăl Meu; dacă M'ați ști pe Mine, L-ați ști și pe Tatăl Meu”.

20 Cuvintele acestea le-a grăit Iisus lângă cutia milelor, pe când învăța în templu; și nimeni nu L-a prins, căci ceasul Său încă nu venise.

21 Și iarăși le-a zis: „Eu Mă duc și Mă veți căuta și veți muri în păcatul vostru. Unde Mă duc Eu, voi nu puteți veni”.

22 Deci ziceau Iudeii: „Nu cumva se va omori, de vreme ce zice: Unde mă duc eu, voi nu puteți veni?...”.

23 Și El zicea: „Voi sunteți dintru cele de jos; Eu sunt dintru cele de sus. Voi sunteți din lumea aceasta; Eu nu sunt din lumea aceasta.

¹= După aparențe, fără capacitatea de a pătrunde în sfera esențelor.

²În înțelesul ebraic de „a osândi”.

24 Pentru aceea v'am spus că veți muri în păcatele voastre. Că dacă nu veți crede că Eu sunt³, în păcatele voastre veți muri”.

25 Deci îi ziceau: „Cine ești tu?” Și Iisus le-a zis: „Ceea ce v'am spus de la'nceput.

26 Multe am de spus despre voi și de judecat. Dar Cel ce M'a trimis pe Mine, adevărat este; și ceea ce de la El am auzit, Eu pe acelea le grăiesc în lume”.

27 Și ei n'au înțeles că le vorbea de Tatăl.

28 Deci le-a zis Iisus: „Când Îl veți fi înălțat⁴ pe Fiul Omului, atunci veți cunoaște că Eu sunt, și că nimic nu fac de la Mine Însumi, ci precum Tatăl M'a învățat, așa vorbesc.

29 Și Cel ce M'a trimis este cu Mine; nu M'a lăsat singur, pentru că Eu întotdeauna fac cele ce Lui îi sunt plăcute”.

30 Grăind El acestea, mulți au crezut într'Însul.

31 Deci zicea Iisus către Iudeii care crezuseră în El: „Dacă veți rămâne întru cuvântul Meu, cu adevărat sunteți ucenici ai Mei.

32 Și veți cunoaște adevărul, iar adevărul vă va face liberi”.

33 Ei însă I-au răspuns: „Noi suntem urmași ai lui Avraam și nimănui nici odată n'am fost robi. Cum de zici Tu: Veți fi liberi?”

³Formulă prin care Dumnezeu Se definește pe Sine Însumi: „Eu sunt Cel ce este” (Iș 3, 14). În cazul de față: Dacă nu veți crede că Eu sunt Hristos, unicul Mântuitor. . .

⁴= Când Îl veți fi înălțat pe cruce. Expresie folosită și la In 12, 32 (în contextul versetului 33). Iudeii, prin brațul secular al Romanilor, Îl vor răstigni pe Hristos, dar crucificarea va fi începutul preamăririi Lui.

34 Iisus le-a răspuns: „Adevăr, adevăr vă spun: Tot cel ce face păcatul, păcatului îi este rob.

35 Iar robul nu rămâne'n casă pe veci; Fiul însă rămâne pe veci⁵.

36 Așadar, dacă Fiul vă va face liberi, cu adevărat liberi veți fi.

37 Știu că sunteți sămânța lui Avraam, dar căutați să Mă ucideți, pentru că'ntru voi cuvântul Meu nu-și află loc.

38 Eu grăiesc ce-am văzut la Tatăl Meu, iar voi faceți ce-ați auzit de la tatăl vostru”.

39 Ei au răspuns, zicându-I: „Tatăl nostru este Avraam”. Iisus le-a zis: „Dacă ați fi fiii lui Avraam, faptele lui Avraam le-ați face.

40 Dar voi căutați acum să Mă ucideți, pe Mine, Omul care v'am grăit adevărul pe care de la Dumnezeu l-am auzit. Avraam n'a făcut aceasta.

41 Voi faceți faptele tatălui vostru”. Zis-au Lui: „Noi nu ne-am născut din desfrânare⁶. Un tată avem: pe Dumnezeu”.

42 Zisu-le-a Iisus: „Dacă Dumnezeu ar fi tatăl vostru, M'ați iubi pe Mine, fiindcă Eu de la Dumnezeu am ieșit și am venit. Că nu de la Mine Însumi am venit, ci El M'a trimis.

43 De ce nu-Mi pricepeți vorbirea⁷? Pentru că nu-Mi puteți asculta cuvântul.

⁵Ismael era fiul lui Avraam născut din sclava Agar, deci el însuși cu statut de rob, și a fost alungat din familie în favoarea lui Isaac, fiul liber și legitim, care devine astfel și stăpân al casei (vezi Fc 21, 10-12).

⁶La profetii Vechiului Testament, infidelitatea lui Israel față de mariajul său spiritual cu Dumnezeu era calificat ca desfrânare (vezi Os 1, 2; 2, 6).

⁷= Limbajul.

44 Voi sunteți din tatăl vostru Diavolul, și poftele tatălui vostru vreți să le faceți. El de la'nceput a fost ucigător de oameni și nu a rămas întru adevăr, pentru că adevăr nu este întru el. Când el grăiește minciuna, dintr'ale lui grăiește, fiindcă el minciunos este, și tatăl minciunii.

45 Dar pentru că Eu spun adevărul, pe Mine nu Mă credeți.

46 Cine dintre voi Mă vedește de păcat? Dacă Eu spun adevărul, voi de ce nu Mă credeți?

47 Cel ce este de la Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu; de aceea voi nu ascultați, pentru că nu sunteți de la Dumnezeu”.

48 Au răspuns Iudeii, zicându-I: „Nu zicem noi bine că tu ești samarinean și ai demon?”

49 A răspuns Iisus: „Eu nu am demon, ci Eu Îl cinstesc pe Tatăl Meu și voi Mă necinstiți pe Mine.

50 Dar Eu nu caut slava Mea; este Cine s'o caute și să judece.

51 Adevăr, adevăr vă spun: De va păzi cineva cuvântul Meu, în veac nu va vedea moartea”.

52 Iudeii I-au zis: „Acum știm că ai demon. Avraam a murit, tot așa și profetii; și tu zici: De va păzi cineva cuvântul meu, în veac nu va gusta moartea.

53 Nu cumva ești tu mai mare decât tatăl nostru Avraam, care a murit? Și au murit și profetii. Drept cine te iei tu?”

54 Iisus a răspuns: „Dacă Mă slăvesc Eu pe Mine Însumi, slava Mea nimic nu este. Tatăl Meu e Cel ce Mă slăvește, despre Care voi ziceți că e Dumnezeul vostru.

55 Și voi nu L-ați cunoscut, dar Eu Îl știu; și dac'aș zice că nu-L știu, aș fi

asemenea vouă, un mincinos. Dar Eu Îl știu și-I păzesc cuvântul.

⁵⁶ Avraam, părintele vostru, a fost bucurios să vadă ziua Mea și a văzut-o și s'a bucurat”.

⁵⁷ Deci au zis Iudeii către El: „Încă nu ai cincizeci de ani, și L-ai văzut pe Avraam?...”.

⁵⁸ Iisus le-a zis: „Adevăr, adevăr vă spun: Mai înainte de a fi fost Avraam, Eu sunt!”⁸

⁵⁹ Atunci ei au luat pietre ca să arunce asupra Lui. Dar Iisus S'a ferit și, trecând prin mijlocul lor, a ieșit din templu și S'a dus.

9

Vindecarea orbului din naștere.

¹ Și'n timp ce trecea, Iisus a văzut un om orb din naștere.

² Și ucenicii Săi L-au întrebat, zicând: „Învățătorule, cine a păcătuit, el, sau părinții lui, de s'a născut orb?”

³ Iisus a răspuns: „Nici el n'a păcătuit, nici părinții lui, ci pentru ca'ntru el să se arate lucrurile lui Dumnezeu.

⁴ Lucrurile Celui ce M'a trimis trebuie ca Eu să le fac până este ziuă; că vine noaptea, când nimeni nu poate să lucreze.

⁵ Atât cât sunt în lume, Eu sunt Lumina lumii!”

⁶ Aceasta zicând, a scuipat jos și a făcut tină din scuipat și a uns cu tină ochii orbului.

⁷ Și i-a zis: „Mergi de te spală în scaldătoarea Siloamului” – care se tâlcuiește:

⁸Definiția lui Dumnezeu (vezi nota de la 8, 24).

trimis –. Deci s'a dus și s'a spălat și a venit văzând.

⁸ Iar vecinii și cei ce-l văzuseră mai înainte că era orb ziceau: „Nu este acesta cel ce ședea și cerșea?...”.

⁹ Unii ziceau: „El este”. Alții ziceau: „Nu, ci seamănă cu el”. Dar el zicea: „Eu sunt”.

¹⁰ Deci îi ziceau: „Cum ți s'au deschis ochii?”

¹¹ Acela a răspuns: „Omul care se numește Iisus a făcut tină și mi-a uns ochii și mi-a zis: Mergi la scaldătoarea Siloamului și te spală. Deci ducându-mă și spălându-mă, mi-am dobândit vederea”.

¹² Și i-au zis: „Unde este acela?” El a zis: „Nu știu”.

¹³ Atunci l-au dus la farisei, pe cel ce oarecând fusese orb.

¹⁴ Și era sâmbătă în ziua în care Iisus a făcut tină și i-a deschis ochii.

¹⁵ Deci din nou îl întrebau acum și fariseii, cum și-a dobândit vederea. Iar el le-a zis: „Tină a pus pe ochii mei și m'am spălat și văd”.

¹⁶ Deci ziceau unii dintre farisei: „Acest om nu este de la Dumnezeu, fiindcă nu ține sâmbăta”. Iar alții ziceau: „Cum poate un om păcătos să facă astfel de minuni?...”. Și dezbinare era între ei.

¹⁷ Atunci i-au zis din nou orbului: „Tu ce zici despre el, că ți-a deschis ochii?” Iar el a zis: „E profet”.

¹⁸ Dar Iudeii n'au crezut despre el că era orb și și-a dobândit vederea până ce n'au chemat pe părinții celui care-și dobândise vederea.

¹⁹ Și i-au întrebat, zicând: „Acesta este fiul vostru despre care ziceți că s'a născut orb? Ei bine, cum de vede acum?”

20 Răspunzând atunci părinții lui, au zis: „Știm că acesta este fiul nostru și că s'a născut orb;

21 dar cum de vede el acum, noi nu știm; sau cine i-a deschis ochii, nu știm; întrebați-l pe el; e în vârstă, el despre sine va vorbi”.

22 Pe acestea le-au spus părinții lui, pentru că se temeau de Iudei. Fiindcă Iudeii se înțeleseseră că dacă cineva Îl va mărturisi că El este Hristos, să fie dat afară din sinagogă.

23 De aceea au zis părinții lui: „E în vârstă, întrebați-l pe el”.

24 Deci l-au chemat a doua oară pe omul care fusese orb și i-au zis: „Dă slavă lui Dumnezeu¹. Noi știm că omul acesta este păcătos”.

25 A răspuns deci acela: „Dacă este păcătos, nu știu. Un lucru știu: că am fost orb și acum văd”.

26 Deci i-au zis: „Ce ți-a făcut? Cum ți-a deschis ochii?”

27 Le-a răspuns: „Acum v'am spus și n'ați auzit? De ce vreți să mă mai auziți o dată? Nu cumva vreți și voi să vă faceți ucenici ai Lui?”

28 Și l-au ocărât și i-au zis: „Tu ești ucenic al aceluia, dar noi suntem ucenici ai lui Moise.

29 Noi știm că Dumnezeu lui Moise i-a vorbit, dar pe acesta nu-l știm de unde este”.

30 A răspuns omul și le-a zis: „În aceasta stă minunea, că voi nu știți de unde este, și El mi-a deschis ochii.

31 Noi știm că Dumnezeu nu-i ascultă pe păcătoși; ci de este cineva cinstitor

de Dumnezeu și-I face voia, pe acesta îl ascultă.

32 Din veac nu s'a auzit să fi deschis cineva ochii unui orb din naștere.

33 De n'ar fi Acesta de la Dumnezeu, n'ar putea să facă nimic”.

34 Au răspuns și i-au zis: „Pe de-a'ntregul în păcate te-ai născut, și tu ne înveți pe noi?...”. Și l-au dat afară.

35 Și a auzit Iisus că l-au dat afară. Și, găsindu-l, i-a zis: „Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu?”

36 El a răspuns, zicând: „Și cine este, Doamne, ca să cred în El?”

37 Și a zis Iisus: „L-ai și văzut! și Cel ce vorbește cu tine, Acela este”.

38 Iar el a zis: „Cred, Doamne!” Și I s'a închinat.

39 Și Iisus a zis: „Spre judecată am venit în lumea aceasta, pentru ca cei ce nu văd să vadă, iar cei ce văd să fie orbi”.

40 Au auzit acestea unii dintre fariseii care erau cu El și I-au zis: „Nu cumva și noi suntem orbi?”

41 Iisus le-a zis: „Dacă ați fi orbi, n'ați avea păcat. Dar pentru că acum ziceți: Vedem... , păcatul vostru rămâne.

10

Iisus, Păstorul cel bun. Iisus respins de Iudei.

1 Adevăr, adevăr vă spun: Cel ce nu intră pe ușă în staulul oilor, ci sare pe oareunde, acela este fur și tâlhar.

2 Dar cel ce intră pe ușă este păstorul oilor.

¹Expresie biblică prin care cineva era conjurat să spună adevărul în numele lui Dumnezeu.

3 Acestuia portarul îi deschide și oile ascultă de glasul lui și el își cheamă oile pe nume și le scoate afară.

4 Și când pe toate ale lui le scoate afară, el merge înaintea lor și oile îl urmează, fiindcă-i cunosc glasul.

5 Dar pe un străin ele nu-l urmează, ci fug de el, fiindcă ele nu cunosc glasul străinilor”.

6 Această pildă le-a spus-o Iisus, dar ei n’au înțeles ce însemnau cele ce le grăia¹.

7 A zis deci iarăși Iisus: „Adevăr, adevăr vă spun: Eu sunt ușa oilor.

8 Toți câți au venit mai înainte de Mine sunt furi și tâlhari, iar oile nu i-au ascultat.

9 Eu sunt ușa. De va intra cineva prin Mine, se va mântui; și va intra și va ieși și pășune va afla.

10 Furul nu vine decât să fure și să’njunghie și să piardă. Eu am venit ca viața să aibă, și din belșug s’o aibă².

11 Eu sunt Păstorul cel bun. Păstorul cel bun, sufletul său și-l pune³ pentru oi.

12 Dar simbriașul și cel ce nu este păstor și cel ce nu este stăpân al oilor vede lupul venind și lasă oile și fuge; și lupul le răpește și le risipește.

13 Iar simbriașul fuge, fiindcă simbriaș este, și nu de oi îi este lui aminte.

¹Fariseii cei orbi, care nu pricepeau că lor li se adresează pilda.

²Cei ce-L urmează pe Iisus vor avea nu numai viața veșnică elementară, ci și pe cea desăvârșită, în imediata apropiere a lui Dumnezeu, potrivit „multelor locașuri” din împărăția cerurilor.

³Dublu sens: Devotamentul față de oi și jertfirea vieții pentru ele. El Își dă, într’adevăr, viața, dar nu silit de cineva, ci din propria Sa voință (vv. 17-18).

14 Eu sunt Păstorul cel bun, și Mi le cunosc pe ale Mele și ale Mele Mă cunosc pe Mine.

15 Așa cum Tatăl Mă cunoaște pe Mine, tot așa Îl cunosc Eu pe Tatăl. Și viața Mea Mi-o pun pentru oi.

16 Și alte oi am, care nu sunt din staulul acesta. Și pe acelea trebuie să le aduc; și glasul Mi-l vor auzi, și va fi o turmă și un păstor.

17 De aceea Mă iubește Tatăl, că Eu viața Mi-o pun, pentru ca iarăși s’o iau.

18 Nimeni n’o ia de la Mine, ci Eu Însumi o pun. Putere am ca s’o pun și putere am ca iarăși s’o iau. Această poruncă am primit-o de la Tatăl Meu”.

19 Dezbinare s’a făcut iar între Iudei din pricina acestor cuvinte.

20 Și mulți dintre ei ziceau: „Are demon și e nebun; de ce-l ascultați?...”.

21 Alții ziceau: „Cuvintele acestea nu sunt ale unui demonizat. Poate cumva un demon să deschidă ochii orbilor?...”.

22 Și era atunci la Ierusalim sărbătoarea înnoirii templului⁴; și era iarnă.

23 Iar Iisus umbla prin templu, în pridvorul lui Solomon.

24 Atunci Iudeii L-au împresurat și-I ziceau: „Până când o să scoți sufletul din noi? Dacă tu ești Hristosul, spune-ne-o de-a dreptul!”⁵

25 Iisus le-a răspuns: „Eu v’am spus, dar voi nu credeți. Lucrurile pe care Eu le fac în numele Tatălui Meu, ele mărturisesc despre Mine.

⁴O sărbătoare de opt zile, care avea loc în decembrie, numită și sărbătoarea Luminilor; se celebrau purificarea și înnoirea templului din Ierusalim de către Iuda Macabeul (vezi 1 Mac 4).

⁵Fără ocolișuri; fără limbajul încifrat al parabolilor.

26 Dar voi nu credeți, pentru că voi nu sunteți din oile Mele.

27 Oile Mele glasul Meu îl ascultă, și Eu le cunosc și ele Mă urmează.

28 Și Eu le dau viață veșnică și ele'n veac nu vor pieri și din mâna Mea nimeni nu le va răpi.

29 Tatăl Meu, Cel ce Mi le-a dat, este mai mare decât toți, și din mâna Tatălui Meu nimeni nu le poate răpi.

30 Eu și Tatăl Meu una suntem”.

31 Atunci Iudeii au luat iarăși pietre ca să arunce asupra Lui.

32 Iisus le-a răspuns: „Multe lucruri bune v'am arătat Eu vouă de la Tatăl Meu; pentru care din aceste lucruri aruncați cu pietre asupra Mea?”

33 Iudeii I-au răspuns: „Nu pentru lucru bun aruncăm noi cu pietre asupra ta, ci pentru blasfemie și pentru că tu, om fiind, te faci pe tine Dumnezeu”.

34 Iisus le-a răspuns: „Oare nu este scris în legea voastră: Eu am zis: Sunteți dumnezei⁶?”

35 Dacă ea i-a numit dumnezei pe aceia către care a fost cuvântul lui Dumnezeu – și Scriptura nu poate fi desființată –

36 Celui pe Care Tatăl L-a sfințit și L-a trimis în lume voi Îi ziceți: Blasfemiezi!, fiindcă Eu am spus: Sunt Fiul lui Dumnezeu.

37 Dacă Eu nu fac lucrurile Tatălui Meu, să nu credeți în Mine;

38 dar dacă le fac, chiar dacă nu credeți în Mine, credeți în lucrurile acestea, ca să știți și să cunoașteți că Tatăl este întru Mine și Eu întru Tatăl”.

⁶Sintagmă din Ps 8, 6, referitoare la judecătoria rânduiți de Moise să povățuiască și să îndrepte poporul în numele lui Dumnezeu (Dt 1, 15-17; 19, 17).

39 Ca urmare, ei din nou căutau să-L prindă; dar El le-a scăpat din mână.

40 Și a plecat iarăși dincolo de Iordan, în locul unde Ioan boteza la început, și a rămas acolo.

41 Și mulți au venit la El și ziceau: „Ioan n'a făcut nici o minune, dar toate câte a spus Ioan despre Acesta au fost adevărate”.

42 Și acolo mulți au crezut într'Însul.

11

Învierea lui Lazăr. Arhierii pun la cale uciderea lui Iisus. Apropierea Paștilor.

1 Și era un bolnav, Lazăr din Betania, satul Mariei și al Martei, sora ei.

2 Iar Maria era aceea care L-a uns cu mir pe Domnul și I-a șters picioarele cu părul capului ei¹, al cărei frate, Lazăr, era bolnav.

3 Deci au trimis surorile la El, zicând: „Doamne, iată, cel pe care-l iubești e bolnav”.

4 Iar Iisus, auzind, a zis: „Această boală nu este spre moarte, ci pentru slava lui Dumnezeu, pentru ca prin ea să Se slăvească Fiul lui Dumnezeu”.

5 Iar Iisus îi iubea pe Marta și pe sora ei și pe Lazăr².

¹Evangelistul anticipează episodul din capitolul următor.

²Ioan vrea să arate de la început că întârzierea lui Iisus nu s'a datorat indiferenței sau lipsei de afecțiune, ci dimpotrivă, tocmai iubirii. Pentru noțiunea de „iubire” (cu verbul „a iubi”) greaca veche posedă trei termeni diferiți și cu înțelesuri foarte precise: éros = iubire senzuală; în opoziție cu aceasta, agápe (folosit în acest verset) = iubire spirituală, maternă, filială, fraternă, duhovnicească, divină; și filía (folosit în

6 Așadar, când a auzit că e bolnav, atunci a rămas două zile în locul unde era.

7 Numai după aceea le-a zis ucenicilor: „Să mergem iarăși în Iudeea”.

8 Ucenicii I-au zis: „Învățătorule, mai acum căutau Iudeii să Teucidă cu pietre, și Tu din nou Te duci acolo?...”.

9 A răspuns Iisus: „Nu sunt oare douăsprezece ceasuri într’o zi? Dacă umblă cineva ziua, nu se împiedică, pentru că vede lumina acestei lumi;

10 dar dacă umblă cineva noaptea, se împiedică, pentru că lumina nu este întru el”.

11 Pe acestea le-a zis, și apoi le-a spus: „Lazăr, prietenul nostru, a adormit, dar Mă duc să-l trezesc”.

12 Atunci I-au zis ucenicii: „Doamne, dacă a adormit, va scăpa”.

13 Iisus însă vorbise despre moartea lui³, dar ei credeau că vorbește despre adormirea prin somn.

14 Deci Iisus le-a spus atunci limpede: „Lazăr a murit;

15 și Mă bucur pentru voi că Eu n’am fost acolo, pentru ca voi să credeți... Dar să mergem la el”.

16 Atunci Toma, cel numit Geamănul, le-a zis celorlalți ucenici: „Să mergem și noi să murim cu El!”

17 Deci, când a venit Iisus, l-a găsit că de-acum avea patru zile în mormânt.

18 Iar Betania era aproape de Ierusalim, ca la cincisprezece stadii.

19 Și mulți dintre Iudei veniseră la Marta și Maria ca să le aline pentru fratele lor.

versetul 3, ca și, mai jos, în 36) = iubire amicală, prietenie, iubire frățească, general-umană.

³= De moartea lui Lazăr.

20 Atunci Marta, de cum a auzit că vine Iisus, I-a ieșit în întâmpinare; iar Maria ședea în casă.

21 Și a zis Marta către Iisus: „Doamne, dacă ai fi fost aici, fratele meu n’ar fi murit.

22 Dar eu știu încă de pe acum că orice vei cere Tu de la Dumnezeu, Dumnezeu Îți va da”.

23 Iisus i-a zis: „Fratele tău va învia”.

24 Marta I-a zis: „Știu că va învia, la înviere, în ziua de apoi”.

25 Și Iisus i-a zis: „Eu sunt învierea și viața; cel ce crede în Mine, chiar dacă va muri, va trăi;

26 și tot cel ce trăiește și crede întru Mine, în veac nu va muri! Crezi tu aceasta?”

27 Zis-a Lui: „Da, Doamne. Eu am crezut că Tu ești Hristosul, Fiul Lui Dumnezeu, Cel ce a venit în lume.”

28 Și zicând aceasta, s’a dus și a chemat-o pe Maria, sora ei, spunându-i în taină: „Învățătorul este aici și te cheamă”.

29 Aceea, de cum a auzit, s’a sculat degrabă și a venit la El.

30 Dar Iisus încă nu venise în sat, ci era tot în locul unde Îl întâmpinase Marta.

31 Iar Iudeii care erau cu ea în casă și o alinau, văzând-o pe Maria că s’a sculat degrabă și a ieșit, au mers după ea, socotind că se duce la mormânt ca să plângă acolo.

32 Deci, Maria, când a venit unde era Iisus și L-a văzut, I-a căzut la picioare, zicându-I: „Doamne, dacă ai fi fost aici, fratele meu n’ar fi murit”.

33 Atunci Iisus, când a văzut-o plângând, și pe Iudeii care veniseră cu ea

plângând, a suspinat cu duhul și S'a tulburat întru Sine.

34 Și a zis: „Unde l-ați pus?” Zisu-I-au: „Doamne, vino și vezi”.

35 Iisus a lăcrimat.

36 Atunci au zis Iudeii: „Iată cât îl iubea!”

37 Iar unii din ei ziceau: „Oare el, care a deschis ochii orbului, nu putea face ca și acesta să nu moară?...”

38 Deci din nou suspinând Iisus întru Sine, a mers la mormânt. Și era o peșteră, și o piatră era așezată pe ea.

39 Iisus a zis: „Ridicați piatra!” Marta, sora mortului, I-a zis: „Doamne, de acum miroase, că e a patra zi...”

40 Iisus i-a zis: „Nu ți-am spus că dacă vei crede, vei vedea slava lui Dumnezeu?”

41 Au ridicat deci piatra, iar Iisus Și-a ridicat ochii în sus și a zis: „Părinte, mulțumescu-Ți că M'ai ascultat⁴;

42 Eu știam că Tu întotdeauna Mă ascuți, dar de dragul mulțimii care stă'mprejur am zis, ca să creadă că Tu M'ai trimis”.

43 Și zicând acestea, a strigat cu glas mare: „Lazăre, vino afară!”

44 Și a ieșit mortul, legat la picioare și la mâini cu fâșii de pânză; și fața lui era înfășurată cu maramă. Iisus le-a zis: „Dezlegați-l și lăsați-l să meargă!”

45 Atunci mulți din Iudeii care veniseră la Maria și au văzut ce făcuse Iisus, au crezut în El.

46 Dar unii din ei s'au dus la farisei și le-au spus cele ce a făcut Iisus.

⁴Iisus mulțumește înainte de a fi săvârșit minunea, ca și cum rugăminte Sa ar fi fost deja împlinită. Vezi aserțiunea de la Mc 11, 24: „Pe toate câte le cereți rugându-vă, să credeți că le-ați și primit, și le veți avea”.

47 Atunci arhieriei și fariseii au adunat sinedriul și ziceau: „Ce facem, că omul acesta face multe minuni?”;

48 dacă-l vom lăsa așa, toți vor crede în el și vor veni Romanii și ne vor lua locul și neamul...”

49 Iar Caiafa, unul dintre ei, care în anul acela era arhieru⁵, le-a zis: „Nu știți nimic;

50 nici nu gândiți că de folos ne este să moară un om pentru popor, iar nu tot neamul să piară”.

51 Dar pe aceasta n'a zis-o de la sine, ci, fiind arhieru al aceluia an, a profetizat că Iisus avea să moară pentru neam –

52 și nu numai pentru neam, ci și ca să adune întru una pe fiii lui Dumnezeu cei împrăștiați.

53 Așadar, din ziua aceea au pus la cale să-Lucidă.

54 De aceea Iisus nu mai umbla pe față printre Iudei, ci a plecat de acolo într'un ținut aproape de pustie, într'o cetate numită Efraim, și acolo a rămas cu ucenicii Săi.

55 Iar Paștile Iudeilor erau aproape și mulți din ținutul acela s'au suit la Ierusalim mai înainte de Paști, ca să se curățească.

56 Deci Îl căutau pe Iisus și, pe când stăteau în templu, ziceau între ei: „Ce părere aveți? Oare nu va veni la sărbătoare?...”

57 Iar arhieriei și fariseii dăduseră porunci că, dacă va ști cineva unde este, să dea de știre, ca să-L prindă.

⁵Arhieru-primat, oficiu pe care Caiafa, numit de autoritatea romană, l-a deținut între anii 18-36 d. H. Evanghelistul nu vrea să spună că aceasta era o funcție ce se schimba anual, ci numai să precizeze poziția lui Caiafa în timpul evenimentelor istorisite.

12

Ungerea din Betania. Sfat împotriva lui Lazăr. Intrarea triumfală în Ierusalim. Fiul Omului trebuie să Se înalțe. Necredința Iudeilor.

¹ Deci cu șase zile înainte de Paști¹, Iisus a venit în Betania, unde era Lazăr, cel pe care-l înviase din morți.

² Și I-au făcut acolo cină; și Marta slujea. Și Lazăr era unul dintre cei ce ședeau la masă cu El.

³ Atunci Maria, luând o litră² cu mir de nard curat, de mult preț, a uns picioarele lui Iisus și le-a șters cu părul capului ei; iar casa s'a umplut de mireasma mirului.

⁴ Dar Iuda Iscarioteanul, unul dintre ucenicii Săi – cel care avea să-L vândă –, a zis:

⁵ „De ce nu s'a vândut mirul acesta cu trei sute de dinari³ și să-i fi dat săracilor?”

⁶ Iar el a zis aceasta nu pentru că îi era lui grijă de săraci, ci pentru că era fur și, având punga⁴, vămuia ce se punea într'însa.

⁷ A zis deci Iisus: „Las-o, că pentru ziua îngropării Mele l-a păstrat;

⁸ că pe săraci îi aveți pururea cu voi, dar pe Mine nu Mă aveți pururea”.

⁹ Atunci mulțime mare de Iudei a aflat că El este acolo și au venit nu numai pentru Iisus, ci să-l vadă și pe Lazăr pe care El îl înviase din morți.

¹Ultima săptămână din viața publică a lui Iisus, pe care Ioan o urmărește cu aceeași grijă ca și pe prima, în semnificațiile lor spirituale, cu accentul principal pe preamărirea Fiului Omului.

²Cantitate echivalentă cu 327,45 grame. Despre mirul de nard vezi nota de la Mc 14, 3.

³Un dinar era plata pentru o zi de lucru.

⁴Era casierul comunității apostolice.

¹⁰ Iar arhieriei au pus la cale ca și pe Lazăr să-l omoare,

¹¹ căci din pricina lui mulți dintre Iudei mergeau și credeau în Iisus.

¹² A doua zi, marea mulțime care venise la sărbătoare, auzind că Iisus vine în Ierusalim,

¹³ au luat ramuri de finic și au ieșit în întâmpinarea Lui și strigau: „Osana!, binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului!” și: „Împăratul lui Israel!”

¹⁴ Și Iisus, găsimd un asin tânăr, a șezut pe el, precum este scris:

¹⁵ Nu te teme, fiica Sionului! Iată, Împăratul tău vine șezând pe mânzul asinei.

¹⁶ Pe acestea ucenicii Săi nu le-au înțeles de la'nceput; dar când S'a preamărit Iisus, atunci și-au adus ei aminte că acestea pentru El erau scrise și că pe acestea le-au făcut ei pentru El⁵.

¹⁷ Drept aceea, mulțimea care era cu El când l-a strigat pe Lazăr din mormânt și l-a înviat din morți dădea mărturie;

¹⁸ de aceea L-a și întâmpinat mulțimea, pentru că auzise că El a făcut această minune.

¹⁹ Atunci fariseii ziceau între ei: „Ve-deți că'ntru nimic nu vă este de folos!, iată că lumea s'a dus după el!...”.

²⁰ Și erau niște Elini, din cei ce se suiseră la sărbătoare să se'nchine⁶.

²¹ Deci aceștia au venit la Filip, care era din Betsaida Galileii, și l-au rugat,

⁵Participând la pregătirile intrării lui Iisus în Ierusalim (așa cum aceasta e relatată mai pe larg în evangheliile sinoptice), ucenicii fuseseră instrumente ale planului divin.

⁶= Credincioși de alt neam decât Evreii, dar convertiți la monoteismul mozaic și participanți la o parte din ritualurile iudaice; prozeleți.

zicând: „Doamne, vrem să-L vedem pe Iisus”.

22 Filip a venit și i-a spus lui Andrei; și Andrei și Filip au venit și I-au spus lui Iisus.

23 Iar Iisus le-a răspuns, zicând: „A venit ceasul ca Fiul Omului să fie preamărit.

24 Adevăr, adevăr vă spun: Dacă bobul de grâu care cade'n pământ nu moare, rămâne singur; dar dacă moare, aduce roadă multă.

25 Cel ce-și iubește viața, O va pierde; dar cel ce-și urăște viața în lumea aceasta, O va păstra pentru viața veșnică⁷.

26 Dacă-Mi slujește cineva, să-Mi urmeze; și unde sunt Eu, acolo va fi și slujitorul Meu. Dacă-Mi slujește cineva, Tatăl Meu îl va cinsti.

27 Acum sufletul Meu e tulburat, și ce voi zice?: Izbăvește-Mă, Părinte, de ceasul acesta?... Dar Eu pentru aceasta am venit în ceasul acesta!

28 Părinte, preamărește-Ți numele!...”. Atunci a venit glas din cer, zicând: „L-am și preamărit, și iarăși îl voi preamări!”

29 Iar mulțimea care sta și care auzise, zicea: „Tunet a fost!” Alții ziceau: „Înger I-a grăit!”

30 Iisus, răspunzând, a zis: „Nu pentru Mine a fost glasul acesta, ci pentru voi.

31 Acum este judecata acestei lumi; acum stăpânitorul lumii acesteia⁸ va fi aruncat afară.

⁷Pentru relația suflet – viață vezi nota de la Mt 16, 25; pentru ebraismul „a urî” vezi nota de la Lc 14, 26.

⁸= Satana, a cărui domnie se va prăbuși prin moartea și învierea lui Hristos.

32 Iar Eu, când mă voi înălța de pe pământ, pe toți îi voi trage la Mine”.

33 Iar pe aceasta o zicea arătând cu ce moarte avea să moară.

34 I-a răspuns deci mulțimea: „Noi am auzit din lege că Hristosul rămâne în veac; cum de zici tu că Fiul Omului trebuie să se înalțe? Cine este acesta, Fiul Omului?”

35 Atunci le-a zis Iisus: „Încă puțină vreme Lumina este cu voi. Umblați cât aveți Lumina, ca să nu vă cuprindă întunericul. Și cel ce umblă în întuneric nu știe unde merge.

36 Cât aveți Lumina, credeți în Lumina, ca să fiți fii ai Luminii”. Acestea le-a vorbit Iisus; și, plecând, S'a ascuns de ei.

37 Și cu toate că atâtea minuni a făcut El în fața lor, ei tot nu credeau într'Însul.

38 Ca să se plinească cuvântul profetului Isaia, pe care l-a zis: Doamne, cine i-a dat crezare auzului nostru? Și cui i s'a descoperit brațul Domnului?

39 De aceea nu puteau să creadă, că a mai zis Isaia:

40 El ochii lor i-a orbit și inima lor a împietrit-o, pentru ca ei cu ochii să nu vadă și cu inima să nu'nțeleagă, ca nu cumva ei să-și revină și Eu să-i vindec.

41 Pe acestea le-a zis Isaia când I-a văzut slava și a grăit despre El.

42 Totuși, și dintre căpetenii mulți au crezut într'Însul, dar n'o mărturiseau din pricina fariseilor, ca să nu fie izgoșiți din sinagogă;

43 căci ei au iubit slava oamenilor mai mult decât slava lui Dumnezeu.

44 Iar Iisus a strigat și a zis: „Cel ce crede în Mine, nu în Mine crede, ci în Cel ce M'a trimis pe Mine.

45 Și cel ce Mă vede pe Mine Îl vede pe Cel ce M'a trimis pe Mine.

46 Eu, Lumină am venit în lume, pentru ca tot cel ce crede în Mine să nu rămână în întuneric.

47 Și dacă aude cineva cuvintele Mele și nu le păzește, Eu nu-l judec; că n'am venit să judec lumea, ci să mântuiesc lumea.

48 Pe cel ce se leapădă de Mine și nu primește cuvintele Mele, are cine să-l judece: cuvântul pe care Eu l-am grăit, acela îl va judeca în ziua de apoi;

49 pentru că Eu nu de la Mine am grăit, ci Tatăl, Cel ce M'a trimis, El Mi-a poruncit ce să spun și ce să grăiesc.

50 Și știi că porunca Lui este viață veșnică. Așadar, ceea ce grăiesc Eu: precum Mi-a spus Mie Tatăl, așa grăiesc”.

13

Iisus spală picioarele ucenicilor; prevestește trădarea lui Iuda. Porunca cea nouă: iubirea. Petru se va lepăda de Iisus.

1 Iar înainte de sărbătoarea Paștilor, știind Iisus că I-a sosit ceasul ca din lumea aceasta să treacă¹ la Tatăl, pe ai Săi iubindu-i, până'ntru sfârșit i-a iubit².

2 Și făcându-se Cină – când în inima lui Iuda, fiul lui Simon Iscarioteanul,

¹Cuvântul ebraic pasach, devenit, în greacă, Pasha (Paști) înseamnă trecere, comemorând trecerea salvatoare a lui Dumnezeu peste casele Israelitelor (Iș 12, 12), dar și trecerea lui Israel prin Marea Roșie (Iș 14), din robia Egiptului în Țara Făgăduinței. Prin moartea lui Iisus, El împreună cu ai Săi părăsesc lumea înrobătată păcatului și trec în împărăția lui Dumnezeu.

²= Până la ultima consecință a iubirii: jertfa pe cruce.

diavolul pusese de-acum gândul de a-L vinde –,

3 știind Iisus că Tatăl pe toate I le-a dat în mâini și că de la Dumnezeu a ieșit și la Dumnezeu merge,

4 S'a sculat de la Cină, S'a dezbrăcat de haine și, luând un ștergar, S'a încins cu el.

5 După aceea a turnat apă în vasul de spălat și a început să spele picioarele ucenicilor și să le șteargă cu ștergarul cu care era încins.

6 A venit deci la Simon Petru. Acesta I-a zis: „Doamne, oare Tu să-mi speli mie picioarele?...”.

7 Iisus i-a răspuns, zicând: „Ceea ce fac Eu, tu nu știi acum, dar vei înțelege după aceasta”.

8 Petru I-a zis: „Niciodată nu-mi vei spăla Tu mie picioarele!...”. Iisus i-a răspuns: „Dacă nu te voi spăla, nu ai parte cu Mine”.

9 Zisu-I-a Simon Petru: „Doamne, nu numai picioarele, ci și mâinile și capul...”.

10 Iisus i-a zis: „Cel ce s'a îmbăiat n'are nevoie să-i fie spălate decât picioarele, căci e curat³ tot. Și voi sunteți curați, dar nu toți...”.

11 Că-l știa pe cel ce avea să-L vândă; de aceea a zis: „Nu toți sunteți curați”.

12 Deci, după ce le-a spălat picioarele și Și-a luat hainele, S'a așezat iar la masă și le-a zis: „Înțelegeți ce am făcut Eu cu voi?”.

13 Voi Mă numiți pe Mine Învățătorul și Domnul, și bine ziceți, fiindcă sunt.

14 Deci dacă Eu, Domnul și Învățătorul, v'am spălat vouă picioarele, și voi

³Grecesul katharós înseamnă, în același timp, curat (fizic) și neprihănit (moral).

sunteți datori să vă spălați picioarele unii altora;

15 că pildă v'am dat, ca și voi să faceți așa cum am făcut Eu cu voi.

16 Adevăr, adevăr vă spun: Nu este sluga mai mare decât domnul ei, nici solul mai mare decât cel ce l-a trimis.

17 De vreme ce știți acestea, fericiți veți fi de le veți face.

18 Nu despre voi toți grăiesc; Eu îi știu pe cei pe care i-am ales; ci ca să se plinească Scriptura: Cel ce mănâncă pâinea cu Mine a ridicat călcâiul asupra-Mi.

19 Eu v'o spun de pe acum, înainte de a se săvârși, pentru ca atunci când se va săvârși să credeți că Eu sunt.

20 Adevăr, adevăr vă spun: Cel ce primește pe cel pe care Eu îl voi trimite, pe Mine Mă primește; iar cel ce Mă primește pe Mine Îl primește pe Cel ce M'a trimis pe Mine”.

21 Zicând acestea, Iisus S'a tulburat cu duhul și a mărturisit și a zis: „Adevăr, adevăr vă spun că unul dintre voi Mă va vinde”.

22 Atunci ucenicii se uitau unii la alții, nepricepând despre cine vorbește.

23 Iar unul din ucenicii Săi, cel pe care Iisus îl iubea⁴, ședea la masă rezemat de pieptul lui Iisus.

24 Deci Simon Petru i-a făcut acestuia semn și i-a zis: „Întreabă-L, cine este

⁴Majoritatea comentatorilor cred că e vorba de însuși Ioan (supranumit „Evanghelistul Iubirii”), cel ce se definește astfel pe sine și în 19, 26-27; 20, 21, 7, 20. Iisus îi iubea pe toți ucenicii (vezi începutul acestui capitol), dar Ioan Îi era mai apropiat sufletește (probabil din cauză că era și cel mai curat cu inima), iar la masă ocupa locul de cinste, de unde-I putea vorbi lui Iisus și în mod confidențial, ceea ce explică intervenția lui Petru.

cel despre care vorbește?!”

25 Și aplecându-se acesta pe pieptul lui Iisus, I-a zis: „Doamne, cine este?”

26 Iisus i-a răspuns: „Acela este, căruia Eu, întingând îmbucătura de pâine, i-o voi da”. Și întingând îmbucătura de pâine, a luat-o și i-a dat-o lui Iuda, fiul lui Simon Iscarioteanul.

27 Și după îmbucătura de pâine, atunci a intrat Satana într'însul⁵. Iar Iisus i-a zis: „Ceea ce vrei să faci, fă mai degrabă!...”.

28 Dar nimeni din cei ce ședea la masă n'a înțeles pentru ce i-a zis aceasta;

29 fiindcă unii, deoarece Iuda avea punga, gândeau că Iisus îi spune: „Cumpără ceea ce ne trebuie la sărbătoare!”, sau să dea ceva la săraci.

30 Deci după ce a luat acela îmbucătura de pâine, îndată a ieșit. Și era noapte.

31 Și când el a ieșit, Iisus a zis: „Acum S'a preamărit Fiul Omului și Dumnezeu S'a preamărit întru El.

32 Dacă Dumnezeu S'a preamărit întru El, și Dumnezeu Îl va preamări întru Sine, și de'ndată Îl va preamări.

33 Fiilor, încă puțină vreme sunt cu voi. Mă veți căuta; dar după cum le-am spus Iudeilor – că unde Mă duc Eu, voi nu puteți veni – v'o spun acum și vouă.

34 Poruncă nouă vă dau: Să vă iubiți unii pe alții! Așa cum v'am iubit Eu pe voi, așa și voi să vă iubiți unii pe alții.

35 Întru aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, de veți avea iubire unii pentru alții”.

36 „Doamne,” L-a întrebat Simon Petru, „unde Te duci?” Răspuns-a Iisus:

⁵Prin faptul că, fără nici o tresărire de conștiință, a acceptat suprema ospitalitate a Celui pe Care se gândea să-L trădeze.

„Unde Mă duc Eu, tu nu poți să Mă urmezi acum, dar mai târziu Mă vei urma”.

³⁷ Zisu-I-a Petru: „Doamne, de ce nu pot să Te urmez acum? Viața mi-o voi pune pentru Tine!...”.

³⁸ Iisus i-a răspuns: „Îți vei pune viața pentru Mine?... Adevăr, adevăr îți spun că nu va cânta cocoșul până ce tu de trei ori te vei fi lepădat de Mine.

14

Cuvântarea de despărțire (I): Iisus, Calea către Tatăl. Făgăduirea Duhului Sfânt.

¹ Să nu se tulbure inima voastră; credeți în Dumnezeu, și în Mine credeți.

² În casa Tatălui Meu multe locașuri sunt. Iar de nu, oare v'ăș fi spus Eu vouă că Mă duc să vă pregătesc loc?¹

³ Și de vreme ce Mă voi duce și vă voi pregăti loc, iarășii voi veni și vă voi lua la Mine, pentru ca acolo unde sunt Eu să fiți și voi.

⁴ Voi știți și unde Mă duc Eu, și calea”.

⁵ Toma I-a zis: „Doamne, nu știm unde Te duci; iar calea, cum o putem ști?”

⁶ Iisus i-a zis: „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.

⁷ Dacă M'ați fi cunoscut pe Mine, și pe Tatăl Meu L-ați fi cunoscut; dar de acum Îl cunoașteți, și L-ați și văzut”.

⁸ Filip I-a zis: „Doamne, arată-ni-L nouă pe Tatăl și ne e de-ajuns”.

⁹ Iisus i-a zis: „De atâta vreme sunt cu voi, Filipe, și nu M'ai cunoscut? Cel ce M'a văzut pe Mine L-a văzut pe Tatăl; și cum de zici tu: Arată-ni-L nouă pe Tatăl!?”

¹⁰ Nu crezi că Eu sunt întru Tatăl și că Tatăl este întru Mine? Cuvintele pe care Eu vi le grăiesc, nu de la Mine le grăiesc, ci Tatăl – Cel ce rămâne întru Mine – Își face lucrurile Sale.

¹¹ Credeți-Mă că Eu sunt întru Tatăl și Tatăl întru Mine; iar de nu, credeți-Mă de dragul acestor lucruri.

¹² Adevăr, adevăr vă spun: Cel ce crede în Mine va face și el lucrurile pe care le fac Eu; și mai mari decât acestea va face, că Eu la Tatăl Meu mă duc.

¹³ Și orice veți cere întru numele Meu, aceea voi face, pentru ca Tatăl să se preamărească întru Fiul.

¹⁴ Dacă veți cere ceva întru numele Meu, Eu îl voi face.

¹⁵ De Mă iubiți, păziți-Mi poruncile!

¹⁶ Și Eu Îl voi ruga pe Tatăl, și alt Mângâietor² vă va da vouă, pentru ca'n veac să rămână cu voi,

¹⁷ Duhul Adevărului, pe Care lumea nu-L poate primi, pentru că nu-L vede și nici nu-L cunoaște; Îl cunoașteți voi, de vreme ce la voi rămâne și întru voi va fi.

¹⁸ Nu vă voi lăsa orfani; voi veni la voi.

¹⁹ Încă puțină vreme și lumea nu Mă va mai vedea; voi însă Mă veți vedea, pentru că Eu trăiesc și voi veți trăi.

²⁰ În ziua aceea veți cunoaște că Eu sunt întru Tatăl Meu și voi întru Mine și Eu întru voi.

¹Text dificil. Întrebare retorică, al cărei răspuns, evident, e negativ; ea face trimitere la In 12, 32.

²Accent fundamental pe relația paralelă dintre lucrarea Duhului Sfânt și aceea a Fiului.

21 Cel ce are poruncile Mele și le păzește, acela este cel ce Mă iubește; iar cel ce Mă iubește pe Mine, iubit va fi de Tatăl Meu și-l voi iubi și Eu și Mă voi arăta lui”.

22 I-a zis Iuda, nu Iscarioteanul³: „Doamne, cum vine asta, că nouă vrei să Te arăți și nu lumii?...”.

23 Iisus i-a răspuns, zicând: „De Mă iubește cineva, el va păzi cuvântul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi și Noi vom veni la el și Ne vom face locaș la el.

24 Cel ce nu Mă iubește, nu-Mi păzește cuvintele. Și cuvântul pe care-l auziți nu este al Meu, ci al Tatălui Care M'a trimis.

25 Pe acestea vi le-am spus, fiind Eu cu voi;

26 dar Mângâietorul, Duhul Sfânt, pe Care Tatăl Îl va trimite întru numele Meu, Acela vă va învăța toate și vă va aduce aminte de toate cele ce v'am spus Eu.

27 Pace vă las vouă, pacea Mea v'o dau; nu precum v'o dă lumea v'o dau Eu. Să nu se tulbure inima voastră, nici să se înfricoșeze.

28 Ați auzit că v'am spus: Mă duc și voi veni la voi. De M'ați iubi, v'ați bucura că Mă duc la Tatăl, pentru că Tatăl este mai mare decât Mine⁴.

29 Și pe acestea vi le-am spus acum, mai înainte ca ele să fie, pentru ca să credeți atunci când vor fi.

³= Iuda Tadeul, fiul lui Iacob.

⁴Egalitatea dintre Tatăl și Fiul este exprimată clar în In 10, 30: „Eu și Tatăl una suntem”, ca și în multe alte texte. În cazul de față, Iisus Se referă la faptul că Fiul, prin întrupare, a renunțat temporar la slava Sa dumnezeiască, luând chipul smerit al robului, ceea ce în limbajul teologic se numește kenoză (vezi nota de la Flp 2, 7).

30 Multe nu voi mai grăi cu voi, căci vine stăpânitorul acestei lumi; și el întru Mine n'are nimic⁵,

31 ci pentru ca să cunoască lumea că Eu Îl iubesc pe Tatăl și că Eu fac așa cum Tatăl Mi-a poruncit... Sculați-vă, să mergem de aici!

15

Cuvântarea de despărțire (II): Iisus, vița cea adevărată; porunca iubirii; ura lumii; Mângâietorul, Duhul Adevărului.

1 Eu sunt vița cea adevărată, iar Tatăl Meu este lucrătorul.

2 Fiece mlădiță care nu aduce roadă întru Mine, El o taie; și fiecă mlădiță care aduce roadă, El o curăță, pentru ca ea mai multă roadă să aducă.

3 Voi sunteți de-acum curați prin cuvântul pe care vi l-am grăit.

4 Rămâneți întru Mine și Eu întru voi. Așa cum mlădița nu poate să aducă roadă de la sine, dacă nu rămâne în viță, tot așa nici voi, dacă nu veți rămâne întru Mine.

5 Eu sunt vița; voi, mlădițele. Cel ce rămâne întru Mine și Eu întru el, acela aduce roadă multă, căci fără Mine nu puteți face nimic.

6 Dacă cineva nu rămâne întru Mine, se aruncă afară ca o mlădiță și se usucă; și le adună și le aruncă în foc și ard.

⁵Pentru „stăpânitorul acestei lumi” vezi nota de la In 12, 31. Satana nu are nimic în comun cu Hristos și nici o putere asupra-I, dar Iisus îi acceptă biruința temporară ca preț al iubirii și ascultării Sale față de Tatăl (vezi versetul următor).

7 Dacă voi rămâneți întru Mine, și cuvintele Mele rămân întru voi; cereți orice veți vrea și vi se va da.

8 Întru aceasta S'a preamărit Tatăl Meu, ca voi să aduceți roadă multă și să deveniți ucenicii Mei.

9 Așa cum M'a iubit pe Mine Tatăl, tot așa v'am iubit și Eu pe voi; rămâneți întru iubirea Mea.

10 De veți păzi poruncile Mele, veți rămâne întru iubirea Mea, așa cum Eu am păzit poruncile Tatălui Meu și rămân întru iubirea Lui.

11 V'am spus acestea, pentru ca bucuria Mea să fie întru voi și bucuria voastră să fie deplină.

12 Aceasta este porunca Mea: Să vă iubiți unii pe alții așa cum v'am iubit Eu pe voi.

13 Mai mare iubire decât aceasta nimeni nu are: să-și pună cineva viața pentru prietenii săi.

14 Voi sunteți prietenii Mei, dacă faceți ce vă poruncesc.

15 De acum nu vă mai zic slugi, fiindcă sluga nu știe ce face stăpânul său; ci v'am numit prieteni, pentru că pe toate câte le-am auzit de la Tatăl Meu vi le-am făcut cunoscute.

16 Nu voi M'ați ales pe Mine, ci Eu v'am ales pe voi; și v'am rânduit să mergeți și roadă să aduceți și roada voastră să rămână, pentru ca Tatăl să vă dea orice veți cere întru numele Meu.

17 Aceasta vă poruncesc: să vă iubiți unii pe alții!

18 De vă urăște pe voi lumea, să știți că pe Mine mai înainte de voi M'a urât.

19 Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ce este-al ei; dar pentru că nu sunteți din lume, ci Eu v'am ales pe voi din lume, de aceea vă urăște lumea.

20 Aduceți-vă aminte de cuvântul pe care vi l-am spus: Nu este sluga mai mare decât stăpânul ei. Dacă M'au prigonit pe Mine, și pe voi vă vor prigoni; dacă au păzit cuvântul Meu, și pe al vostru îl vor păzi.

21 Dar pe toate acestea vi le vor face din pricina numelui Meu, pentru că ei nu-L cunosc pe Cel ce M'a trimis.

22 De n'aș fi venit și nu le-aș fi grăit, păcat n'ar avea; dar acum ei nu au cuvânt de dezvinovățire pentru păcatul lor.

23 Cel ce Mă urăște pe Mine Îl urăște pe Tatăl Meu.

24 De n'aș fi făcut între ei lucruri pe care nimeni altul nu le-a făcut, păcat n'ar avea; dar acum au și văzut și M'au urât – și pe Mine, și pe Tatăl Meu,

25 dar aceasta, pentru a se plini cuvântul scris în legea lor: M'au urât pe nedrept.

26 Iar când va veni Mângâietorul, pe Care Eu vi-L voi trimite de la Tatăl, Duhul Adevărului, Cel ce din Tatăl purcede¹, Acela va mărturisi despre Mine.

27 Dar și voi mărturisiți, pentru că de la'nceput sunteți cu Mine.

16

Cuvântarea de despărțire (III): prigonirile viitoare; ajutorul Mângâietorului; întristarea schimbată

¹Purcederea (de la latinescul procedo) este mișcarea prin care Duhul Sfânt izvorăște din Tatăl și Se odihnește în Fiul, într'o permanentă comuniune treimică. Sfântul Duh este și „Duhul Adevărului”, pentru că prin el și prin lucrarea Sa în lume cunoaștem adevărul total despre Dumnezeu. Text fundamental pentru elaborarea și formularea articolului 8 din Simbolul Credinței.

în bucurie; rugăciunea în numele lui Iisus; „Eu am biruit lumea”.

¹ Pe acestea vi le-am grăit ca să nu vă poticniți¹.

² Vă vor scoate din sinagogi; ba chiar vine ceasul când tot cel ce vă va ucide să creadă că-I aduce închinare lui Dumnezeu.

³ Și pe acestea le vor face, pentru că nu L-au cunoscut pe Tatăl Meu, și nici pe Mine.

⁴ Iar pe acestea vi le-am grăit pentru ca, atunci când va veni ceasul lor, să vă aduceți aminte că vi le-am spus. Dar nu vi le-am spus de la'nceput, pentru că eram cu voi.

⁵ Acum însă Mă duc la Cel ce M'a trimis, și nimeni din voi nu Mă întreabă: Unde Te duci?

⁶ Ci pentru că v'am grăit acestea, întristarea v'a umplut inima.

⁷ Dar vă spun Eu vouă adevărul: De folos vă este ca Eu să Mă duc. Că dacă nu Mă voi duce, Mângâietorul nu va veni la voi; iar dacă Mă voi duce, Îl voi trimite la voi.

⁸ Și El, odată venit, va vădi lumea de păcat și de dreptate și de judecată²:

⁹ de păcat, pentru că ei nu cred în Mine;

¹⁰ de dreptate, pentru că Eu Mă duc la Tatăl Meu, iar voi nu Mă veți mai vedea;

¹Vezi nota de la Mt 16, 23. Iisus îi previne pe apostoli asupra încercărilor la care vor fi supuși, pentru ca acestea să nu le devină pietre de poticnire în credință și lucrare.

²Duhul Sfânt va rupe vâlul ignoranței și va da pe față (va vădi) trei realități care-i privesc pe oameni: păcatul acestora de a nu-L fi recunoscut pe Iisus drept Fiul lui Dumnezeu; dreptatea lui Iisus de a Se fi declarat pe Sine Fiul lui Dumnezeu, atestată prin revenirea Sa la Tatăl; în final, Dumnezeu îl judecă și-l condamnă pe Satana.

¹¹ și de judecată, pentru că stăpânitorul acestei lumi a fost judecat.

¹² Încă multe am a vă spune, dar nu le puteți purta acum.

¹³ Dar când va veni Acela, Duhul Adevărului, El vă va călăuzi întru tot adevărul³; că nu de la Sine va grăi, ci cele ce va auzi va grăi și pe cele viitoare vi le va vesti.

¹⁴ Acela Mă va slăvi, pentru că dintru al Meu va lua și vă va vesti.

¹⁵ Toate câte le are Tatăl, ale Mele sunt; de aceea am zis că dintru al Meu va lua și vă va vesti.

¹⁶ Puțin și nu Mă veți mai vedea, și iarăși puțin și Mă veți vedea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl”.

¹⁷ Atunci unii dintre ucenicii Săi ziceau între ei: „Ce este aceasta, că ne spune: Puțin și nu Mă veți mai vedea, și iarăși puțin și Mă veți vedea; și că: Mă duc la Tatăl?”

¹⁸ Deci ziceau: „Ce este aceasta ce zice: Puțin? Nu știm ce grăiește...”.

¹⁹ Iisus a cunoscut că voiau să-L întrebe și le-a zis: „Despre aceasta vă întrebați între voi, că am zis: Puțin și nu Mă veți mai vedea, și iarăși puțin și Mă veți vedea?”

²⁰ Adevăr, adevăr vă spun că voi veți plânge și vă veți tângui, iar lumea se va bucura. Voi vă veți întrista, dar întristarea voastră se va preface în bucurie.

³Duhul Sfânt nu conduce la sau spre un adevăr exterior, ci în interiorul adevărului deja revelat prin Iisus Hristos. Revelația însă e incompletă, din cauza neputinței omenești de „a purta” adevărul divin în întregime și dintr'odată; ea se va desăvârși treptat și în timp, prin lucrarea Sfântului Duh în Biserică. Text fundamental pentru instituirea Sfintei Tradiții (Sinoade Ecumenice, opera Sfinților Părinți).

21 Femeia, când e să nască, se întristează, pentru că i-a sosit ceasul; dar după ce naște copilul nu-și mai aduce aminte de durere, pentru bucuria că s'a născut om pe lume.

22 Așadar, și voi sunteți triști acum, dar Eu iarăși vă voi vedea și inima voastră se va bucura și bucuria voastră nimeni nu o va lua de la voi.

23 Și în ziua aceea nu Mă veți mai întreba nimic. Adevăr, adevăr vă spun: Orice veți cere de la Tatăl în numele Meu, El vă va da.

24 Până acum nimic n'ați cerut în numele Meu; cereți și veți primi, pentru ca bucuria voastră să fie deplină.

25 Pe acestea vi le-am grăit în pilde. Va veni ceasul când nu vă voi mai grăi în pilde, ci deschis vă voi vesti despre Tatăl.

26 În ziua aceea veți cere în numele Meu; și nu vă zic că Eu Îl voi ruga pe Tatăl pentru voi,

27 de vreme ce Însuși Tatăl vă iubește, pentru că voi M'ați iubit pe Mine și ați crezut că Eu de la Dumnezeu am ieșit.

28 Ieșit-am de la Tatăl și am venit în lume; iarăși las lumea și Mă duc la Tatăl”.

29 Zis-au ucenicii Săi: „Iată că acum grăiești lămurit și nu spui nici o pildă;

30 acum știm că Tu pe toate le știi și nu ai nevoie să Te întrebe cineva. De aceea credem că de la Dumnezeu ai ieșit”.

31 Iisus le-a răspuns: „Credeți acum?

32 Iată, vine ceasul – și a și venit – ca voi să vă risipiți fiecare la ale sale și pe Mine să Mă lăsați singur. Dar nu sunt singur, pentru că Tatăl este cu Mine.

33 Pe acestea vi le-am grăit, pentru

ca'ntru Mine pace să aveți. În lume necaz veți avea; dar îndrăzniți!: Eu am biruit lumea!”

17

Cuvântarea de despărțire (IV): rugăciunea lui Iisus.

1 Pe acestea le-a grăit Iisus; și, ridicându-Și ochii la cer, a zis: „Părinte, a venit ceasul. Preamărește pe Fiul Tău, ca și Fiul să Te preamărească pe Tine,

2 așa cum I-ai dat stăpânire peste tot trupul, ca El să dea viață veșnică tuturor acelora pe care I i-ai dat.

3 Iar viața veșnică aceasta este: Să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Iisus Hristos, pe Care L-ai trimis.

4 Eu Te-am preamărit pe Tine pe pământ; lucrul pe care Mi l-ai dat să-l fac, l-am săvârșit.

5 Și acum, preamărește-Mă Tu, Părinte, la Tine Însuși, cu slava pe care am avut-o la Tine mai înainte de a fi lumea.

6 Arătat-am numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat din lume. Ai Tăi erau, și Mie Mi i-ai dat, și cuvântul Tău l-au păzit.

7 Acum au cunoscut că toate câte Mi-ai dat, de la Tine sunt;

8 căci cuvintele pe care Tu mi le-ai dat Mie, Eu le-am dat lor, iar ei le-au primit și au cunoscut cu adevărat că de la Tine am ieșit și au crezut că Tu M'ai trimis.

9 Eu pentru aceștia Mă rog; nu pentru lume Mă rog, ci pentru cei pe care Mi i-ai dat, că ai Tăi sunt.

10 Și toate ale Mele sunt ale Tale și ale Tale sunt ale Mele și Eu M'am preamărit întru ei.

11 Și Eu nu mai sunt în lume, dar ei în lume sunt, și Eu la Tine vin. Părinte Sfinte, întru numele Tău păzește-i pe cei pe care Mi i-ai dat, ca ei să fie una, așa cum suntem Noi.

12 Când eram cu ei în lume, Eu întru numele Tău îi păzeam pe cei pe care Mi i-ai dat; și i-am păzit și nici unul dintre ei n'a pierit, decât fiul pierzării¹, ca să se plinească Scriptura.

13 Dar acum Eu vin la Tine și pe acestea le grăiesc în lume, pentru ca bucuria Mea s'o aibă deplină întru ei.

14 Eu le-am dat cuvântul Tău și lumea i-a urât, pentru că ei nu sunt din lume, așa cum nici Eu nu sunt din lume.

15 Nu Mă rog să-i iei din lume, ci să-i păzești de Cel-Rău.

16 Ei nu sunt din lume, așa cum nici Eu nu sunt din lume.

17 Sfințește-i întru adevărul Tău; cuvântul Tău este adevăr.

18 Așa cum Tu M'ai trimis pe Mine în lume, tot astfel i-am trimis Eu pe ei în lume;

19 și de dragul lor Mă sfințesc Eu pe Mine Însumi, pentru ca și ei să fie sfințiți întru adevăr.

20 Dar nu numai pentru ei Mă rog, ci și pentru cei ce prin cuvântul lor vor crede în Mine,

21 pentru ca toți să fie una; așa cum Tu, Părinte, ești întru Mine și Eu întru Tine, tot astfel și ei să fie una întru Noi, ca lumea să creadă că Tu M'ai trimis.

¹= Iuda Iscarioteanul.

22 Și slava pe care Tu Mi-ai dat-o, Eu le-am dat-o lor, pentru ca ei să fie una, așa cum una suntem Noi.

23 Eu întru ei și Tu întru Mine, pentru ca ei să fie desăvârșiți întru una; și să cunoască lumea că Tu M'ai trimis și că i-ai iubit pe ei așa cum M'ai iubit pe Mine.

24 Părinte, vreau ca acolo unde sunt Eu să fie împreună cu Mine și cei pe care Mi i-ai dat, ca să-Mi vadă slava pe care Tu Mi-ai dat-o; pentru că Tu M'ai iubit mai înainte de întemeierea lumii.

25 Părinte drepte, lumea nu Te-a cunoscut, dar Eu Te-am cunoscut, și aceștia au cunoscut că Tu M'ai trimis.

26 Și le-am făcut cunoscut numele Tău, și cunoscut li-l voi face, pentru ca iubirea cu care Tu M'ai iubit să fie într'înșii, și Eu întru ei".

18

Prinderea lui Iisus. Aducerea la arhieriei Anna și Caiafa. Lepădarea lui Petru. Iisus în fața lui Pilat. Osândirea la moarte.

1 Pe acestea spunându-le, Iisus a ieșit cu ucenicii Săi dincolo de pârâul Cedrilor, unde era o grădină, în care au intrat El și ucenicii Săi.

2 Dar și Iuda, cel care-L vânduse, știa acest loc, pentru că adesea Iisus și ucenicii Săi se adunau acolo.

3 Deci Iuda, luând o trupă de ostași¹, precum și slujitori de la arhieriei și de

¹În cazul de față, grecescul speira indică o treime dintr'o cohortă, aproximativ trei sute de soldați. E singura precizare că, pe lângă ostașii iudei din garda templului, la arestarea lui Iisus a participat și o formație militară romană.

la farisei, a venit acolo cu felinare și cu făclii și cu arme.

4 Iar Iisus, știind toate cele ce aveau să vină asupra-I, a ieșit și le-a zis: „Pe cine căutați?”

5 I-au răspuns: „Pe Iisus Nazarineanul”. El a zis: „Eu sunt”. Dar împreună cu ei stătea și Iuda, cel care-L vânduse.

6 Deci, după ce le-a zis: „Eu sunt!”, ei s’au dat înapoi și au căzut la pământ.

7 Și iarăși i-a întrebat: „Pe cine căutați?” Iar ei au zis: „Pe Iisus Nazarineanul”.

8 Răspuns-a Iisus: „V’am spus că Eu sunt; deci, dacă pe Mine Mă căutați, pe aceștia lăsați-i să se ducă” –

9 spre a se plini cuvântul pe care El l-a spus: „Dintre cei pe care Mi i-ai dat, pe nici unul nu l-am pierdut”.

10 Iar Simon Petru, având sabie, a scos-o și a lovit pe sluga arhiereului și i-a tăiat urechea dreaptă; iar numele slugii era Malhus.

11 Atunci Iisus i-a zis lui Petru: „Vâră-ți sabia’n teacă! Oare nu voi bea paharul pe care Tatăl Mi l-a dat?”

12 Așadar, cohorta și tribunul² și slujitorii Iudeilor L-au prins pe Iisus și L-au legat.

13 Și L-au dus întâi la Anna, că era socrul lui Caiafa, care era arhiereu în anul acela.

14 Și Caiafa era cel care-i sfătuisese pe Iudei că de folos este să moară un om pentru popor.

15 Iar Simon Petru și celălalt ucenic³ mergeau după Iisus. Iar ucenicul acela

fi era cunoscut arhiereului și a intrat împreună cu Iisus în curtea arhiereului.

16 Iar Petru a stat la poartă, afară. Deci a ieșit celălalt ucenic, care-i era cunoscut arhiereului, și a vorbit cu portăreasa și l-a vârat pe Petru înlăuntru.

17 Atunci, slujnica, portăreasa, i-a zis lui Petru: „Nu cumva și tu ești dintre ucenicii omului acestuia?...”. El a zis: „Nu sunt”.

18 Iar slugile și slujitorii, făcând foc, stăteau și se încălzeau, că era frig; și era cu ei și Petru, stând și încălzindu-se.

19 Așadar, arhiereul L-a întrebat pe Iisus despre ucenicii Săi și despre învățătura Sa.

20 Iisus i-a răspuns: „Eu i-am vorbit lumii pe față. Întotdeauna am învățat în sinagogă și în templu, unde se adună toți Iudeii, și nimic n’am vorbit în ascuns.

21 De ce Mă întrebi pe Mine? Întreabă-i pe cei care au auzit ce le-am vorbit. Iată, aceștia știu ce am vorbit Eu”.

22 Și zicând El acestea, unul dintre slujitorii care stăteau de față I-a dat lui Iisus o palmă, zicând: „Așa-i răspunzi tu arhiereului?...”.

23 Iisus i-a răspuns: „Dacă am vorbit rău, mărturisește ce-a fost rău⁴; dar dacă am vorbit bine, de ce Mă bați?”

24 Atunci Anna l-a trimis legat la Caiafa arhiereul.

25 Iar Simon Petru stătea și se încălzea. Așadar, i-au zis: „Nu cumva și tu ești

²Literal: hiliarhul; căpetenia peste o mie = comandant de cohortă.

³= Evanghelistul Ioan însuși.

⁴În sensul: Demonstrează aici, în fața tuturor, ce-a fost rău în cuvintele Mele! Replica pare adresată nu celui ce-L palmuise, ci arhiereului însuși, din a cărui poruncă fusese lovit.

dintre ucenicii lui?...”. El s’a lepădat și a zis: „Nu sunt”.

²⁶ Una din slugile arhiereului, care era rudă cu cel căruia Petru îi tăia urechea, a zis: „Nu te-am văzut eu în grădină cu el?...”.

²⁷ Atunci Petru din nou s’a lepădat; și îndată a cântat cocoșul.

²⁸ Așadar, L-au adus pe Iisus de la Caiafa la pretoriu⁵. Și era dimineață. Și ei n’au intrat în pretoriu, ca să nu se spurce⁶, ci să mănânce Paștile,

²⁹ așa că a ieșit Pilat la ei, afară, și le-a zis: „Ce învinuire-i aduceți acestui om?”

³⁰ Ei i-au răspuns, zicând: „Dacă acesta n’ar fi răufăcător, nu ți l-am fi predat”.

³¹ Deci le-a zis Pilat: „Luați-l voi și judecați-l după legea voastră!” Iudeii însă i-au zis: „Nouă nu ne este îngăduit să omorâm pe nimeni” –

³² ca să se plinească cuvântul lui Iisus, pe care-l spusese, însemnând cu ce moarte avea să moară.

³³ Deci Pilat a intrat iarăși în pretoriu și L-a chemat pe Iisus și I-a zis: „Tu ești împăratul Iudeilor?”

³⁴ Răpuns-a Iisus: „De la tine însuși o spui, sau alții ți-au spus-o despre Mine?”

³⁵ Pilat a răspuns: „Nu cumva eu sunt iudeu?... Neamul tău și arhieriei mi te-au predat. Ce-ai făcut?”

³⁶ Iisus a răspuns: „Împărăția Mea nu este din lumea aceasta. Dacă împărăția Mea ar fi din lumea aceasta, slujitorii Mei s’ar fi luptat ca să nu le fi u

predat Iudeilor. Dar, acum, împărăția Mea nu este de aici”.

³⁷ Atunci Pilat I-a zis: „Așadar, ești tu împărat?” Răspuns-a Iisus: „Tu o spui, că Eu sunt împărat. Eu pentru aceasta M’am născut, și pentru aceasta am venit în lume: să mărturisesc pentru adevăr; tot cel ce este dintru adevăr ascultă glasul Meu”.

³⁸ Pilat i-a zis: „Ce este adevărul?...”. Și, zicând aceasta, a ieșit iarăși la Iudei și le-a zis: „Eu nu găsesc în el nici o vină;

³⁹ dar este la voi obiceiul ca de Paști să vă eliberez pe unul. Vreți, așadar, să vi-l eliberez pe împăratul Iudeilor?”

⁴⁰ Atunci ei din nou au strigat, zicând: „Nu pe el, ci pe Baraba!...”. Iar Baraba era tâlhar.

19

Patimile Domnului. Răstignirea și moartea lui Iisus. Punerea în mormânt.

¹ Drept aceea, Pilat L-a luat atunci pe Iisus și L-a biciuit.

² Și ostașii, împletind cunună de spini, I-au pus-o pe cap și L-au îmbrăcat cu o haină purpurie¹.

³ Și veneau la El și-I ziceau: „Bucură-te, împăratul Iudeilor!...”. Și-I dădeau palme.

⁴ Și Pilat a ieșit din nou afară și le-a zis: „Iată, vi-l aduc afară, ca să știți că eu nu găsesc în el nici o vină”.

⁵ Deci a ieșit Iisus afară purtând cununa de spini și haina purpurie. Și le-a zis Pilat: „Iată Omul!”

⁵Sala de judecată a procuratorului roman.

⁶A intra în casa unui păgân constituia o impuritate pe care Iudeii o evitau cu grijă, mai ales în ajunul Paștilor.

¹Vezi nota de la Mc 15, 17.

6 Când L-au văzut atunci arhierii și slujitorii, au strigat, zicând: „Răstignește-l!, răstignește-l!...”. Zisu-le-a Pilat: „Luați-l voi și răstigniți-l, că eu nici o vină nu găesc în el”.

7 Iudeii i-au răspuns: „Noi lege avem, și după legea noastră trebuie să moară, pentru că s'a făcut pe sine fiu al lui Dumnezeu”.

8 Deci, când a auzit Pilat acest cuvânt, mai mult s'a temut.

9 Și din nou a intrat în pretoriu și i-a zis lui Iisus: „De unde ești Tu?...”². Dar Iisus nu i-a răspuns.

10 Atunci Pilat I-a zis: „Mie nu-mi vorbești? Nu știi că putere am să te eliberez și putere am să te răstignesc?”

11 Iisus a răspuns: „Asupra Mea n'ai avea nici o putere dacă nu ți-ar fi fost dat de sus. De aceea, cel care M'a dat în mâna ta, mai mare păcat are”.

12 Din clipa aceea, Pilat căuta să-L elibereze; dar Iudeii strigau, zicând: „Dacă-l eliberezi, nu ești prieten al cezarului. Oricine se face pe sine împărat este împotriva cezarului”³.

13 Atunci Pilat, auzind cuvintele acestea, L-a dus pe Iisus afară și a șezut pe scaunul de judecată, în locul numit Pardosit-cu-pietre, iar evreiește Gabata.

14 Și era Vinerea Paștilor, ca la al șaselea ceas⁴; și le-a zis Iudeilor: „Iată,

împăratul vostru!”

15 Atunci ei au strigat: „Ia-l!, ia-l!, răstignește-l!...”. Pilat le-a zis: „Pe împăratul vostru să-l răstignesc?” Arhierii au răspuns: „Nu avem împărat decât pe cezarul...”.

16 Atunci L-a dat pe mâna lor, ca să fie răstignit. Și L-au luat pe Iisus și L-au dus.

17 Și ducându-Și crucea, a ieșit la locul ce se cheamă Al-Căpățâanii, căruia pe evreiește i se zice Golgota,

18 unde L-au răstignit; și împreună cu El pe alți doi, de-o parte și de alta, iar la mijloc pe Iisus.

19 Iar Pilat a scris și titlu⁵ și l-a pus pe cruce. Și era scris: Iisus Nazarineanul, împăratul Iudeilor.

20 Deci mulți dintre Iudei au citit acest titlu, căci locul unde a fost răstignit Iisus era aproape de cetate. Și era scris în evreiește, latinește și grecește.

21 Atunci arhierii Iudeilor i-au zis lui Pilat: „Nu scrie: împăratul Iudeilor, ci că el a zis: Eu sunt împăratul iudeilor”.

22 Pilat a răspuns: „Ce-am scris, am scris!”

23 Iar după ce L-au răstignit pe Iisus, ostașii au luat hainele Lui și le-au făcut patru părți, fiecărui ostaș câte o parte, și cămașa. Dar cămașa era fără cusătură, de sus țesută în întregime.

24 Deci au zis între ei: „Să n'o sfășiem, ci să aruncăm sorții pentru ea, a cui să fie”; ca să se plinească Scriptura care

spre amiază, când din casele Evreilor se îndepărtau toate alimentele fermentate, spre a le face loc azimelor.

⁵Inscripție pe o placă de lemn, cu numele condamnatului. Evident, placa nu a fost scrisă de însuși Pilat, ci din ordinul lui (ca și biciuirea din versetul 1 al acestui capitol).

²Întrebarea nu se referă la locul de naștere sau la domiciliul lui Iisus, ci la originea Acestuia. E rândul lui Pilat să intuiască misterul lui Iisus (tema centrală a Evangheliei după Ioan).

³Șantaj asupra lui Pilat, presiune prin care procesul religios al lui Iisus e transformat în proces politic.

⁴Asupra zilei de Vinerea Paștilor vezi nota de la Mc 15, 42. Cam pe la ceasul al șaselea, adică

zice: Împărțit-au hainele Mele loruși, și pentru cămașa Mea au aruncat sorți. Așadar, ostașii asta au făcut⁶

25 Și lângă crucea lui Iisus stăteau mama Sa și sora mamei Sale, Maria lui Cleopa, și Maria Magdalena.

26 Atunci Iisus, văzând pe mama Sa și pe ucenicul pe care-l iubea stând alături, i-a zis mamei Sale: „Femeie⁷, iată, fiul tău!”

27 Apoi i-a zis ucenicului: „Iată, mama ta!” Și din ceasul acela ucenicul a luat-o la sine⁸.

28 După aceea, știind Iisus că de-acum toate s’au săvârșit, ca să se plinească Scriptura, a zis: „Mi-e sete”.

29 Și era acolo un vas plin cu oțet; atunci ei, punând în jurul unei ramuri de isop un burete plin cu oțet, I l-au dus la gură⁹.

30 Deci, când a luat oțetul, Iisus a zis: „Săvârșitu-s’a!...”. Și, plecându-și capul, Și-a dat duhul.

31 Apoi Iudeii, fiindcă era vineri, ca să nu rămână trupurile sâmbăta pe cruce – că era mare ziua acelei sâmbete –, I-au rugat pe Pilat să le zdrobească flu-

ierele picioarelor¹⁰ și să-i ridice.

32 Deci au venit ostașii și au zdrobit fluierile celui dintâi și pe ale celui alt, care erau răstigniți împreună cu El.

33 Dar venind la Iisus, dacă au văzut că de-acum murise, nu I-au zdrobit fluierile,

34 ci unul din ostași cu sulița coasta I-a împuns-o și îndată a ieșit sânge și apă¹¹.

35 Și cel ce a văzut¹² a mărturisit, și adevărată este mărturia lui; și el știe că spune adevărul, pentru ca și voi să credeți.

36 Căci s’au făcut acestea ca să se plinească Scriptura: Nici un os nu I se va zdrobi.

37 Și iarăși altă Scriptură zice: Vor privi la Acela pe Care L-au străpuns.

38 După acestea, Iosif din Arimateea, fiind ucenic al lui Iisus – dar într’ascuns, de frica Iudeilor –, l-a rugat pe Pilat ca să ridice trupul lui Iisus. Și Pilat i-a dat voie. Deci a venit și I-a ridicat trupul.

39 Și a venit și Nicodim – cel care venise la El mai înainte, noaptea –, aducând ca la o sută de litre de amestec de smirnă și aloe.

40 Deci ei au luat trupul lui Iisus și l-au înfășurat în giulgiu cu miresme, așa cum este obiceiul de îngropare la Iudei.

⁶Fără s’o știe, ostașii romani, prin care se plinea profetia din Ps 22, 20, deveneau instrumente ale planului divin.

⁷Pentru această adresare vezi nota de la In 2,4.

⁸Dispoziție testamentară consemnată de însuși Ioan, cel implicat direct în ea, de unde reiese limpede că Iisus era unicul fiu al Mariei și că aceasta, după moartea Lui, nu mai avea pe nimeni care s’o ocrotească. Dimensiunii filiale i se adăuga cea duhovnicească, prin care Maria, „Eva cea nouă”, devine Maica tuturor credincioșilor.

⁹Isop: plantă aromatică din Palestina. Ramura de isop a constituit suportul buretelui, și amândouă au fost ridicate în vârful unei trestii (cf. Mt 27, 48 și Mc 15, 36).

¹⁰Mijloc prin care era grăbită moartea crucificaților agonici.

¹¹Procesul de separare a serului de plasma sangvină era o probă asupra decesului. Dincolo de aspectul fiziologic, Sfinții Părinți atestă dimensiunea spirituală a momentului: apa e simbolul Botezului prin Sfântul Duh, sângele e simbolul Euharistiei. În ritualul liturgic al Bisericii, ambele elemente fac parte din materia euharistică.

¹²Evangelistul Ioan însuși.

41 Iar în locul unde a fost răstignit era o grădină, iar în grădină un mormânt nou, în care nimeni niciodată nu mai fusese pus.

42 Așadar, din pricina Vinerii Iudeilor, de aceea L-au pus pe Iisus acolo, că era mormântul aproape.

20

Învierea lui Iisus. Iisus i Se arată Mariei Magdalena, apoi ucenicilor. Iisus și Toma.

1 Iar în ziua cea dintâi a săptămânii¹, Maria Magdalena a venit la mormânt dis-de-dimineată, fiind încă întuneric, și a văzut piatra ridicată de pe mormânt.

2 Atunci a alergat și a venit la Simon Petru și la celălalt ucenic – cel pe care-l iubea Iisus – și le-a zis: „L-au luat pe Domnul din mormânt și nu știm unde L-au pus...”.

3 Deci a ieșit Petru, ca și celălalt ucenic, și veneau la mormânt.

4 Și alergau amândoi împreună, dar celălalt ucenic alerga înainte mai repede ca Petru și a sosit cel dintâi la mormânt.

5 Și, aplecându-se, a văzut giulgiurile odihnindu-se, dar n'a intrat.

6 A venit și Simon Petru, urmându-i, și a intrat în mormânt și a văzut giulgiurile odihnindu-se;

7 și marama care fusese pe capul Său nu se odihnea laolaltă cu giulgiurile, ci, învăluită², într'un loc deoparte.

8 Atunci a intrat și celălalt ucenic, care venise întâi la mormânt, și a văzut și a crezut.

9 Fiindcă ei încă nu știau Scriptura, că El trebuia să învie din morți³.

10 Și s'au dus ucenicii iarăși la ai lor.

11 Iar Maria stătea afară lângă mormânt, plângând. Și pe când plângea, s'a aplecat în mormânt.

12 Și a văzut doi îngeri în veșminte albe, șezând acolo unde se odihnise trupul lui Iisus, unul către cap și altul către picioare.

13 Și aceia i-au zis: „Femeie, de ce plângi?” Ea le-a zis: „Pentru că L-au luat pe Domnul meu și nu știu unde L-au pus”.

14 Zicând acestea, ea s'a întors și L-a văzut pe Iisus stând, și nu știa că este Iisus.

15 Zisu-i-a Iisus: „Femeie, de ce plângi? pe cine cauți?” Ea, părându-i-se că e grădinarul, I-a zis: „Doamne, dacă tu L-ai dus de aici, spune-mi unde L-ai pus, iar eu Îl voi lua”.

16 Iisus i-a zis: „Maria!” Întorcându-se, ea I-a zis în evreiește: „Rabbuni!” (adică: „Învățătorule!”).

17 Iisus i-a zis: „Nu te atinge de Mine, căci încă nu M'am suit la Tatăl Meu; ci mergi la frații Mei și spune-le: Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru și la Dumnezeuzeul Meu și Dumnezeuzeul vostru”.

18 Și a venit Maria Magdalena, vestindu-le ucenicilor că L-a văzut pe Domnul și că pe acestea i le-a spus.

19 Deci, fiind seară în acea zi de'tâi a săptămânii, și ușile fiind încuiate acolo

¹Duminică.

²În timp ce giulgiurile se odihneau lipite de pământ, marama păstra forma ovală a capului.

³Nu pricepuseră Scriptura Vechiului Testament în realitatea ei profundă.

unde ucenicii erau adunați de frica Iudeilor, a venit Iisus și a stat în mijloc și le-a zis: „Pace vouă!”

²⁰ Și zicând acestea, le-a arătat mâinile și coasta Sa. Deci s’au bucurat ucenicii văzându-L pe Domnul.

²¹ Atunci Iisus le-a zis iarăși: „Pace vouă! Așa cum Tatăl M’a trimis pe Mine, tot astfel și Eu vă trimit pe voi”.

²² Și zicând acestea, a suflat asupra lor și le-a zis: „Luați Duh Sfânt!,

²³ căroră le veți ierta păcatele, li se vor ierta; căroră le veți ține, ținute vor fi”.

²⁴ Dar Toma, unul din cei doisprezece, cel numit Geamănul, nu era cu ei când a venit Iisus.

²⁵ Deci i-au zis ceilalți ucenici: „L-am văzut pe Domnul!” Dar el le-a zis: „Dacă nu voi vedea eu în mâinile Lui semnul cuielor și dacă nu-mi voi pune degetul meu în semnul cuielor și dacă nu-mi voi pune mâna mea în coasta Lui, nu voi crede”.

²⁶ Și, după opt zile, ucenicii Săi erau iarăși înlăuntru, și Toma împreună cu ei. Și a venit Iisus, ușile fiind încuiate, și a stat în mijloc și a zis: „Pace vouă!”

²⁷ Apoi i-a zis lui Toma: „Adu-ți degetul tău încoace; și vezi mâinile Mele; și adu-ți mâna ta și pune-o în coasta Mea; și nu fi necredincios, ci credincios!”

²⁸ Răspunzând Toma, I-a zis: „Domnul meu și Dumnezeuul meu!”

²⁹ Iisus i-a zis: „Pentru că M’ai văzut, ai crezut; fericiți cei ce au crezut fără să fi văzut!”

³⁰ Și încă multe alte minuni a făcut Iisus în fața ucenicilor Săi, care nu sunt scrise în cartea aceasta.

³¹ Iar acestea s’au scris, pentru ca voi să credeți că Iisus este Hristos, Fiul lui

Dumnezeu; și, crezând, viață să aveți întru numele Lui.

21

Iisus Se arată la șapte dintre ucenicii Săi. Iisus și Petru. Iisus și ucenicul Său cel iubit.

¹ După acestea, Iisus li S’a arătat din nou ucenicilor la Marea Tiberiadei. Li S’a arătat așa:

² Erau împreună Simon Petru și Toma, cel numit Geamănul, și Natanael, cel din Cana Galileii, și fiii lui Zevedeu și alți doi din ucenicii Săi.

³ Simon Petru le-a zis: „Mă duc să pescuiesc”. Și ei i-au zis: „Venim și noi cu tine”. Și au ieșit și s’au suit în corabie, dar în noaptea aceea n’au prins nimic.

⁴ Iar dacă s’a făcut dimineață, Iisus a stat pe țărm, dar ucenicii nu știau că este Iisus.

⁵ Atunci le-a zis Iisus: „Fiilor, nu cumva aveți ceva de mâncare?” Ei I-au răspuns: „Nu”.

⁶ Iar El le-a zis: „Aruncați mreaja în partea dreaptă a corăbiei și veți afla”. Deci ei au aruncat-o, și nu mai puteau s’o tragă de mulțimea peștilor.

⁷ Atunci ucenicul acela pe care-l iubea Iisus i-a zis lui Petru: „Domnul este!”¹ Deci Petru, auzind că Domnul este, și-a încins haina², că era dezbrăcat, și s’a aruncat în mare.

¹Pescuirea minunată, simbol al împărăției cerurilor (vezi Mt 13, 47-48), eveniment pe care ucenicii îl mai trăiseră (vezi Lc 5, 1-11), readuce fulgerător în mintea lui Ioan imaginea lui Iisus.

²Înțelesul exact: o haină pescărească de deasupra, încinsă cu sfoară, asemănătoare cu ceea ce noi numim halat

⁸ Și ceilalți ucenici au venit cu corabia, că nu erau departe de țârm, ca la două sute de coți, trăgând mreaja cu pești.

⁹ Deci, când au ieșit la țârm, au văzut jeratec jos și pește pus deasupra, și pâine.

¹⁰ Iisus le-a spus: „Aduceți din peștii pe care i-ați prins acum!”

¹¹ Simon Petru s'a suit în corabie și a tras mreaja la țârm, plină de pești mari, o sută cincizeci și trei, și, atâția fiind, mreaja nu s'a rupt.

¹² Iisus le-a zis: „Veniți de prânziți!” Și nici unul dintre ucenici nu îndrăznea să-L întrebe: „Cine ești Tu?”, știind că este Domnul.

¹³ A venit Iisus și a luat pâinea și le-a dat; și, de asemenea, și peștele.

¹⁴ Aceasta este acum a treia oară când Iisus li S'a arătat ucenicilor după ce S'a sculat din morți.

¹⁵ Așadar, după ce au prânzit, i-a zis Iisus lui Simon Petru: „Simone, fiu al lui Iona, Mă iubești tu mai mult decât aceștia?” El I-a zis: „Da, Doamne, Tu știi că Te iubesc”. Zisu-i-a lui: „Paște mieluşei Mei!”

¹⁶ Iisus i-a zis din nou, a doua oară: „Simone, fiu al lui Iona, Mă iubești?” El i-a zis: „Da, Doamne, Tu știi că Te iubesc”. Zisu-i-a lui: „Păstorește oile Mele!”

¹⁷ Iisus i-a zis a treia oară: „Simone, fiu al lui Iona, Mă iubești?” Petru s'a întristat că i-a zis a treia oară: „Mă iubești?”, și I-a zis: „Doamne, Tu pe toate le știi, Tu știi că Te iubesc”. Iisus i-a zis: „Paște oile Mele!”³

¹⁸ Adevăr, adevăr îți spun: Când erai mai tânăr te încingeai singur și umblai

unde voiai; dar când vei îmbătrâni îți vei întinde mâinile și altul te va încinge și te va duce unde tu nu vrei”.

¹⁹ Iar aceasta a zis-o însemnând cu ce moarte Îl va preamări el pe Dumnezeu⁴. Și spunând aceasta, i-a zis: „Urmează-Mă!”⁵

²⁰ Dar Petru, întorcându-se, l-a văzut venind în urmă-i pe ucenicul pe care-l iubea Iisus, acela care la Cină se rezemase de pieptul Său și-I zisese: „Doamne, cine este cel ce Te va vinde?”

²¹ Pe acesta deci văzându-l, Petru I-a zis lui Iisus: „Doamne, dar cu el ce va fi?”

²² Zisu-i-a Iisus: „Dacă vreau Eu ca acesta să rămână până voi veni, ce te privește? Tu urmează-Mă pe Mine!”

²³ Ca urmare, a ieșit cuvântul acesta între frați, cum că ucenicul acela nu va muri; dar Iisus nu i-a spus că nu va muri, ci: „Dacă vreau Eu ca acesta să rămână până voi veni, ce te privește?”

²⁴ El este ucenicul care mărturisește despre acestea și care a scris acestea, și știm că mărturia lui adevărată este.

²⁵ Sunt încă și multe altele pe care le-a făcut Iisus, care, dacă s'ar fi scris una câte una, socotesc că lumea aceasta n'ar cuprinde cărțile ce s'ar fi scris. Amin.

⁴Moartea lui Petru, martirizat la Roma în anul 64 (sau 67).

⁵Drept confirmare a reabilitării, Iisus îi repetă lui Petru cuvintele pe care i le spusese la spălarea picioarelor (vezi In 13, 36).

³Întreita întrebare și mărturisire semnifică reabilitarea lui Petru după întreita sa lepădare de Iisus.